ISSN 1725-5163

Úřední věstník Evropské unie

C 209

Svazek 53

České vydání

31. července 2010

Informace a oznámení

Oznámení č. | Obsah | Strana

IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2010/C 209/01 Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v *Úředním věstníku Evropské unie* Úř. věst. C 195, 17.7.2010 1

Tribunál

2010/C 209/02 Pokračování činnosti Tribunálu mezi dny 1. září a 13. září 2010 2

V *Oznámení*

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2010/C 209/03 Věc C-570/07 a C-571/07: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 1. června 2010 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Superior de Justicia de Asturias — Španělsko) — José Manuel Blanco Pérez, María del Pilar Chao Gómez v. Consejería de Salud y Servicios Sanitarios (C-570/07), Principado de Asturias (C-571/07) („Článek 49 SFEU — Směrnice 2005/36/ES — Svoboda usazování — Veřejné zdraví — Lékárny — Blízká dostupnost — Zásobování obyvatelstva léčivy — Povolení k provozování — Územní rozmístění lékáren — Zavedení omezení vycházejících z kritéria hustoty obyvatelstva — Minimální vzdálenost mezi lékárnami — Uchazeči, kteří danou profesní činnost vykonávali v některé části území členského státu — Přednost — Diskriminace“) 3

CS

Cena:
4 EUR

(Pokračování na následující straně)

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2010/C 209/04	Věc C-58/08: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 8. června 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) — Spojené království) — The Queen, na žádost: Vodafone Ltd, Telefónica O2 Europe plc, T-Mobile International AG, Orange Personal Communications Services Ltd v. Secretary of State for Business, Enterprise and Regulatory Reform („Nařízení (ES) č. 717/2007 — Roaming ve veřejných mobilních telefonních sítích ve Společenství — Platnost — Právní základ — Článek 95 ES — Zásady proporcionality a subsidiarity“)	4
2010/C 209/05	Věc C-203/08: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 3. června 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Raad van State — Nizozemsko) — The Sporting Exchange Ltd, vystupující pod firmou Betfair v. Minister van Justitie („Článek 49 ES — Omezení volného pohybu služeb — Hazardní hry — Provozování hazardních her po internetu — Právní úprava vyhrazující povolení jedinému provozovateli — Obnovení tohoto povolení bez zajištění soutěže — Zásada rovného zacházení a povinnost transparentnosti — Uplatnění v oblasti hazardních her“)	4
2010/C 209/06	Věc C-258/08: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 3. června 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden — Nizozemsko) — Ladbrokes Betting & Gaming Ltd, Ladbrokes International Ltd. v. Stichting de Nationale Sporttotalisator („Článek 49 ES — Omezení volného pohybu služeb — Hazardní hry — Provozování hazardních her po internetu — Právní úprava, která vyhrazuje povolení jedinému subjektu — Odmítnutí vydat povolení k provozování subjektu, který má povolení v jiných členských státech — Odůvodnění — Proporcionalita — Přezkum každého konkrétního prováděcího opatření vnitrostátní právní úpravy“)	5
2010/C 209/07	Věc C-484/08: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 3. června 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Supremo — Španělština) — Caja de Ahorros y Monte de Piedad de Madrid v. Asociación de Usuarios de Servicios Bancarios (Ausbanc) („Směrnice 93/13/EHS — Spotřebitelské smlouvy — Podmínky definující hlavní předmět smlouvy — Soudní přezkum jejich nepřiměřené povahy — Vynětí — Přísnější ustanovení vnitrostátního práva k zajištění vyššího stupně ochrany spotřebitele“)	6
2010/C 209/08	Věc C-487/08: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 3. června 2010 — Evropská komise v. Španělské království („Nesplnění povinnosti státem — Volný pohyb kapitálu — Článek 56 ES a článek 40 Dohody o EHP — Rozdílné zacházení — Dividendy rozdělované společnostem-rezidentům a společnostem-nerezidentům“)	6
2010/C 209/09	Věc C-491/08: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 10. června 2010 — Evropská komise v. Italská republika („Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 92/43/EHS — Ochrana přírodních stanovišť — Volně žijící živočichové a planě rostoucí rostliny — Lokalita významná pro Společenství — Režim ochrany — Turistický komplex „Is Arenas“ “)	7
2010/C 209/10	Věc C-569/08: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 3. června 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof — Rakousko) — Internetportal und Marketing GmbH v. Richard Schlicht („Internet — Doména nejvyšší úrovně.eu — Nařízení (ES) č. 874/2004 — Jména domény — Registrace po etapách — Zvláštní znaky — Spekulativní a zneužívající registrace — Pojem „nikoli v dobré víře““)	7
2010/C 209/11	Věc C-127/09: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 3. června 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberlandesgericht Nürnberg — Německo) — Coty Prestige Lancaster Group GmbH v. Simex Trading AG („Právo ochranných známek — Nařízení (ES) č. 40/94 — Článek 13 odst. 1 — Směrnice 89/104/EHS — Článek 7 odst. 1 — Vyčerpání práv majitele ochranné známky — Pojem „výrobek uvedený na trh“ — Souhlas majitele ochranné známky — Flakóny parfémů označené jako „testery“ poskytnuté majitelem ochranné známky autorizovanému prodejci, který patří do sítě selektivní distribuce“)	8

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2010/C 209/12	Věc C-140/09: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 10. června 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale di Genova) — Fallimento Traghetti del Mediterraneo SpA v. Presidenza del Consiglio dei Ministri („Státní podpory — Dotace vyplácené podniku námořní dopravy, který na sebe vzal povinnosti veřejné služby — Vnitrostátní zákon, který stanoví možnost přiznat zálohy před schválením dohody“)	9
2010/C 209/13	Věc C-237/09: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 3. června 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour de cassation — Belgie) — Belgický stát v. Nathalie De Fruytier („Šestá směrnice o DPH — Článek 13 část A odst. 1 písm. d) — Osvobození určitých činností ve veřejném zájmu — Dodávání lidských orgánů, krve a mléka — Přeprava orgánů a vzorků humánního původu prováděná osobou samostatně výdělečně činnou pro nemocnice a laboratoře — Pojmy „dodání zboží“ a „poskytování služeb“ — Kritéria rozlišení“)	10
2010/C 209/14	Věc C-378/09: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 10. června 2010 — Evropská komise v. Česká republika („Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 85/337/EHS — Článek 10a odst. 1 až 3 — Posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí — Vnitrostátní právní úprava omezující právo dosáhnout přezkumu rozhodnutí v oblasti životního prostředí — Neprovedení uvedeného ustanovení ve stanovené lhůtě“)	10
2010/C 209/15	Věc C-26/10 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 18. ledna 2010 Paul Inge Hansenem proti rozsudku vydanému dne 17. listopadu 2009 ve věci T-295/09, Paul Inge Hansen v. Komise Evropských společenství	11
2010/C 209/16	Věc C-185/10: Žaloba podaná dne 13. dubna 2010 — Evropská komise v. Polská republika	11
2010/C 209/17	Věc C-193/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Düsseldorf (Německo) dne 19. dubna 2010 — KMB Europe BV v. Hauptzollamt Duisburg	11
2010/C 209/18	Věc C-201/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Hamburg (Německo) dne 26. dubna 2010 — Ze Fu Fleischhandel GmbH v. Hauptzollamt Hamburg-Jonas	12
2010/C 209/19	Věc C-202/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Hamburg (Německo) dne 26. dubna 2010 — Vion Trading GmbH v. Hauptzollamt Hamburg-Jonas	12
2010/C 209/20	Věc C-212/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach (Polsko) dne 3. května 2010 — Logstor ROR Polska Sp. z o.o. v. Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach.	13
2010/C 209/21	Věc C-215/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Spojené království) dne 4. května 2010 — Pacific World Limited, FDD International Limited v. Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs	13
2010/C 209/22	Věc C-220/10: Žaloba podaná dne 6. května 2010 — Evropská komise v. Portugalská republika	14
2010/C 209/23	Věc C-226/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Köln (Německo) dne 10. května 2010 — Hannelore Adams v. Germanwings GmbH	15

CS

(Pokračování na následující straně)

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2010/C 209/24	Věc C-227/10: Žaloba podaná dne 7. května 2010 — Evropská komise v. Estonská republika	16
2010/C 209/25	Věc C-228/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná High Court of Justice (Chancery Division) (Spojené království) dne 10. května 2010 — Union of European Football Associations (UEFA), British Sky Broadcasting Ltd v. Euroview Sport Ltd	16
2010/C 209/26	Věc C-230/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de lo Contencioso Administrativo nº 3 de Almería (Španělsko) dne 11. května 2010 — Agueda María Saenz Morales v. Consejería para la Igualdad y Bienestar Social de la Junta de Andalucía	21
2010/C 209/27	Věc C-232/10: Žaloba podaná dne 10. května 2010 — Evropská komise v. Polská republika	21
2010/C 209/28	Věc C-235/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour de cassation (Lucembursko) dne 12. května 2010 — David Claes v. Landsbanki Luxembourg SA, v likvidaci	22
2010/C 209/29	Věc C-236/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour de cassation (Lucembursko) dne 12. května 2010 — Sophie Jeanjean v. Landsbanki Luxembourg SA, v likvidaci	22
2010/C 209/30	Věc C-237/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour de cassation (Lucembursko) dne 12. května 2010 — Miguel Remy v. Landsbanki Luxembourg SA, v likvidaci	23
2010/C 209/31	Věc C-238/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour de cassation (Lucembursko) dne 12. května 2010 — Volker Schneider v. Landsbanki Luxembourg SA, v likvidaci	23
2010/C 209/32	Věc C-239/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour de cassation (Lucembursko) dne 12. května 2010 — Xuan-Mai Tran v. Landsbanki Luxembourg SA, v likvidaci	24
2010/C 209/33	Věc C-242/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza (Itálie) dne 17. května 2010 — ENEL Produzione SpA v. Autorità per l'energia elettrica e il gas	24
2010/C 209/34	Věc C-243/10: Žaloba podaná dne 18. května 2010 — Evropská komise v. Italská republika	24
2010/C 209/35	Věc C-247/10 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 18. května 2010 společností Zhejiang Aokang Shoes Co., Ltd proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 4. března 2010 ve věci T-407/06, Zhejiang Aokang Shoes Co., Ltd v. Rada Evropské unie	25
2010/C 209/36	Věc C-248/10: Žaloba podaná dne 19. května 2010 — Evropská komise v. Řecká republika	26
2010/C 209/37	Věc C-249/10 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 18. května 2010 Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co. Ltd proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 4. března 2010 ve věci T-401/06, Brosmann Footwear (HK) Co. Ltd v. Rada Evropské unie	26

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2010/C 209/38	Věc C-255/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale di Roma (Itálie) dne 23. března 2010 — trestní řízení proti Alessandru Sacchim	27
2010/C 209/39	Věc C-259/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Court of Appeal (Civil Division) (England & Wales) dne 26. května 2010 — Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs v. The Rank Group PLC	28
2010/C 209/40	Věc C-260/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná The Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Spojené království) dne 26. května 2010 — Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs v. The Rank Group PLC	29
2010/C 209/41	Věc C-264/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumunsko) dne 28. května 2010 — Trestní řízení proti Gheorghe Kitovi	30
2010/C 209/42	Věc C-276/10: Žaloba podaná dne 2. června 2010 — Evropská komise v. Česká republika	30
2010/C 209/43	Věc C-278/10: Žaloba podaná dne 3. června 2010 — Evropská komise v. Řecká republika	31
2010/C 209/44	Věc C-279/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale del Riesame di Verbania (Itálie) dne 4. června 2010 — Trestní řízení proti Matteovi Minesimu	31
	Tribunál	
2010/C 209/45	Věc T-237/05: Rozsudek Tribunálu ze dne 9. června 2010 — Éditions Jacob v. Komise („Přístup k dokumentům orgánů — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Dokumenty týkající se řízení o spojování podniků — Nařízení (ES) č. 4064/89 — Nařízení (ES) č. 139/2004 — Nařízení (ES) č. 802/2004 — Odepření přístupu — Výjimka týkající se ochrany vyšetřování a auditu — Výjimka týkající se ochrany obchodních zájmů — Výjimka týkající se ochrany rozhodovacího procesu — Výjimka týkající se ochrany právního poradenství")	32
2010/C 209/46	Věc T-177/07: Rozsudek Tribunálu ze dne 15. června 2010 — Mediaset v. Komise („Státní podpory — Telekomunikace — Příspěvky na nákup digitálních dekodérů — Rozhodnutí prohlašující podporu za neslučitelnou se společným trhem a nařizující její navrácení — Pojem státní podpory — Vyloučení dekodérů, které umožňují přijímání televizních programů vysílaných prostřednictvím satelitu — Výhoda — Selektivní povaha — Narušení hospodářské soutěže — Povinnost uvést odůvodnění")	32
2010/C 209/47	Spojené věci T-428/07 a T-455/07: Rozsudek Tribunálu ze dne 17. června 2010 — Centre d'étude et de valorisation des algues SA (CEVA) v. Evropská komise („Rozhodčí doložka — Smlouvy uzavřené v rámci zvláštního programu výzkumu, technologického rozvoje a demonstrace v oblasti „Kvalita života a řízení živých zdrojů (1998-2002)" — Projekty Seahealth a Biopal — Oznámení o dluhu — Návrhy na zrušení — Rekvalifikace žalob — Přípustnost — Zásada kontradiktornosti a práva na obhajobu — Navrácení všech finančních příspěvků vyplacených Evropskou unií — Závažné finanční nesrovnalosti")	33

CS

(Pokračování na následující straně)

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2010/C 209/48	Věc T-118/08: Rozsudek Tribunálu ze dne 15. června 2010 — Actega Terra v. OHIM (TERRAEFFEKT matt & gloss) („Ochranná známka Společenství — Přihláška slovní ochranné známky Společenství TERRAEFFEKT matt & gloss — Absolutní důvod pro zamítnutí — Popisný charakter — Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 40/94 (nyní čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009)“)	33
2010/C 209/49	Věc T-153/08: Rozsudek Tribunálu ze dne 22. června 2010 — Shenzhen Taiden v. OHIM — Bosch Security Systems (Komunikační zařízení) („(Průmyslový) vzor Společenství — Řízení o prohlášení neplatnosti — Zapsaný (průmyslový) vzor Společenství představující komunikační zařízení — Starší mezinárodní (průmyslový) vzor — Důvod neplatnosti — Nedostatek individuální povahy — Neexistence odlišného celkového dojmu — Informovaný uživatel — Stupeň volnosti původce — Důkaz o zpřístupnění staršího (průmyslového) vzoru veřejnosti — Článek 4 odst. 1, čl. 6 odst. 1 písm. b) a odst. 2, čl. 7 odst. 1 a čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 6/2002“)	34
2010/C 209/50	Věc T-255/08: Rozsudek Tribunálu ze dne 22. června 2010 — Montero Padilla v. OHIM — Padilla Requena (JOSE PADILLA) („Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství JOSE PADILLA — Starší ochranné známky a označení JOSE PADILLA — Relativní důvody pro zamítnutí — Neexistence všeobecně známé ochranné známky ve smyslu článku 6 bis Pařížské úmluvy a ochranné známky s dobrým jménem — Článek 8 odst. 2 písm. c) a čl. 8 odst. 5 nařízení (ES) č. 40/94 (nyní čl. 8 odst. 2 písm. c) a čl. 8 odst. 5 nařízení (ES) č. 207/2009) — Neexistence staršího označení užívaného v obchodním styku — Článek 8 odst. 4 nařízení č. 40/94 (nyní čl. 8 odst. 4 nařízení č. 207/2009)“)	34
2010/C 209/51	Věc T-482/08: Rozsudek Tribunálu ze dne 10. června 2010 — Atlas Transport v. OHIM — Hartmann (ATLAS TRANSPORT) („Ochranná známka Společenství — Řízení o zrušení — Slovní ochranná známka ATLAS TRANSPORT — Skutečné užívání ochranné známky — Článek 15 a čl. 50 odst. 1 nařízení (ES) č. 40/94 (nyní článek 15 a čl. 51 odst. 1 nařízení (ES) č. 207/2009)“)	35
2010/C 209/52	Věc T-487/08: Rozsudek Tribunálu ze dne 16. června 2010 — Kureha v. OHIM — Sanofi-Aventis (KREMEZIN) („Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství KREMEZIN — Starší mezinárodní slovní ochranná známka KRENOSIN — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Podobnost označení — Podobnost výrobků — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 (nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009) — Důkaz existence starší ochranné známky — Lhůty — Pravidla 19 a 20 nařízení (ES) č. 2868/95 — Důkaz skutečného užívání starší ochranné známky — Článek 43 odst. 2 a 3 nařízení (ES) č. 40/94 (nyní čl. 42 odst. 2 a 3 nařízení č. 207/2009)“)	35
2010/C 209/53	Věc T-490/08: Rozsudek Tribunálu ze dne 22. června 2010 — CM Capital Markets v. OHIM — Carbon Capital Markets (CARBON CAPITAL MARKETS Emissions Compliance Solutions & Carbon finance) („Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství CARBON CAPITAL MARKETS Emissions Compliance Solutions & Carbon finance — Starší obrazová ochranná známka Společenství CM Capital Markets a starší národní obrazová ochranná známka CM Capital Markets — Relativní důvod pro zamítnutí — Neexistence nebezpečí záměny — Neexistence podobnosti označení — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 (nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009)“)	36
2010/C 209/54	Věc T-547/08: Rozsudek Tribunálu ze dne 15. června 2010 — X Technology Swiss v. OHIM (Oranžové zbarvení špičky ponožky) („Ochranná známka Společenství — Přihláška ochranné známky Společenství — Oranžové zbarvení špičky ponožky — Absolutní důvod pro zamítnutí — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 (nyní čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009)“)	36

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2010/C 209/55	Věc T-549/08: Rozsudek Tribunálu ze dne 18. června 2010 — Lucembursko v. Komise („ESF — Pozastavení finanční podpory — Boj proti diskriminaci a nerovnostem v souvislosti s trhem práce — Závažné nedostatky v systémech řízení nebo kontroly, které mohou vést k systémovým nesrovnalostem — Článek 39 odst. 2 písm. c) nařízení (ES) č. 1260/1999 — Legitimní očekávání“)	37
2010/C 209/56	Věc T-563/08: Rozsudek Tribunálu ze dne 22. června 2010 — CM Capital Markets v. OHIM — Carbon Capital Markets (CARBON CAPITAL MARKETS) („Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství CARBON CAPITAL MARKETS — Starší obrazová ochranná známka Společenství CM Capital Markets a starší národní obrazová ochranná známka CM Capital Markets — Relativní důvod pro zamítnutí — Neexistence nebezpečí záměny — Neexistence podobnosti označení — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 (nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009)“)	37
2010/C 209/57	Věc T-138/09: Rozsudek Tribunálu ze dne 9. června 2010 — Muñoz Arraiza v. OHIM — Consejo Regulador de la Denominación de Origen Calificada Rioja (RIOJAVINA) („Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství RIOJAVINA — Starší obrazová kolektivní ochranná známka Společenství RIOJA — Relativní důvod pro zamítnutí — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 (nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009)“)	38
2010/C 209/58	Věc T-315/09: Rozsudek Tribunálu ze dne 9. června 2010 — Hoelzer v. OHIM (SAFELOAD) („Ochranná známka Spoločenství — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství SAFELOAD — Absolutní důvod zamítnutí — Popisný charakter — Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009“)	38
2010/C 209/59	Věc T-173/09: Usnesení Tribunálu ze dne 3. června 2010 — Z v. Komise („Přístup k dokumentům — Nepřípustnost — Příkaz“)	38
2010/C 209/60	Věc T-79/10 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 9. června 2010 — COLT Télécommunications France v. Komise („Předběžné opatření — Státní podpory — Provoz sítě pro elektronickou komunikaci s velmi vysokou přenosovou kapacitou — Náhrada nákladů za veřejnou službu — Rozhodnutí konstatující, že oznámené opatření není podporou — Návrh na odklad vykonatelnosti — Neexistence naléhavosti“)	39
2010/C 209/61	Věc T-166/10: Žaloba podaná dne 7. dubna 2010 — Samskip Multimodal Container Logistics v. Komise	39
2010/C 209/62	Věc T-220/10: Žaloba podaná dne 18. května 2010 — Komise v. EU Research Projects	40
2010/C 209/63	Věc T-224/10: Žaloba podaná dne 17. května 2010 — Association Belge des Consommateurs Tests-Achats v. Komise	41
2010/C 209/64	Věc T-226/10: Žaloba podaná dne 14. května 2010 — Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej v. Komise	41
2010/C 209/65	Věc T-230/10: Žaloba podaná dne 21. května 2010 — Španělsko v. Komise	42
2010/C 209/66	Věc T-231/10: Žaloba podaná dne 21. května 2010 — Merlin a další v. OHIM — Dusyma (Hry)	43

(Pokračování na následující straně)

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2010/C 209/67	Věc T-235/10: Žaloba podaná dne 21. května 2010 — Timehouse v. OHIM (tvar hodin)	44
2010/C 209/68	Věc T-237/10: Žaloba podaná dne 26. května 2010 — Vuitton Malletier v. OHIM — Friis Group International (vyobrazení zamykacího zařízení)	44
2010/C 209/69	Věc T-238/10: Žaloba podaná dne 24. května 2010 — Stephanie Scatizza v. OHIM — Jacinto (HORSE COUTURE)	45
2010/C 209/70	Věc T-240/10: Žaloba podaná dne 27. května 2010 — Maďarsko v. Komise	46
2010/C 209/71	Věc T-241/10: Žaloba podaná dne 24. května 2010 — Polsko v. Komise	47
2010/C 209/72	Věc T-247/10: Žaloba podaná dne 28. května 2010 — medi v. OHIM — Deutsche Medi Präventions (deutschemedi.de)	48
2010/C 209/73	Věc T-248/10: Žaloba podaná dne 26. května 2010 — Itálie v. Komise a EPSO	49
2010/C 209/74	Věc T-249/10: Žaloba podaná dne 31. května 2010 — Kitzinger v. OHIM — Mitteldeutscher Rundfunk, Zweites Deutsches Fernsehen (KICO)	49
2010/C 209/75	Věc T-250/10: Žaloba podaná dne 31. května 2010 — KNUT IP Management v. OHIM — Zoologischer Garten Berlin (KNUT — DER EISBÄR)	50
2010/C 209/76	Věc T-252/10: Žaloba podaná dne 28. května 2010 — Cross Czech v. Komise	51
2010/C 209/77	Věc T-500/07: Usnesení Tribunálu ze dne 7. června 2010 — Bulharsko v. Komise	51
2010/C 209/78	Věc T-65/08: Usnesení Tribunálu ze dne 1. června 2010 — Španělsko v. Komise	51
	Soud pro veřejnou službu	
2010/C 209/79	Věc F-30/08: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 11. května 2010 — Nanopoulos v. Komise („Veřejná služba — Úředníci — Pravomoc Soudu pro veřejnou službu — Přípustnost — Akt nepříznivě zasahující do právního postavení — Mimosmluvní odpovědnost — Úniky informací v tisku — Zásada presumpce neviny — Nemajetková ujma — Rozhodnutí o zahájení disciplinárního řízení — Zjevně nesprávné posouzení — Povinnost poskytnout pomoc — Článek 24 služebního řádu“)	52
2010/C 209/80	Věc F-100/08: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 4. května 2010 — Petrilli v. Komise („Veřejná služba — Úředníci — Důchody — Pojem „bydliště“ — Trvalé bydliště — Doklady“)	52
2010/C 209/81	Věc F-13/09: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 12. května 2010 — Peláez Jimeno v. Parlament („Veřejná služba — Úředníci — Předchozí stížnost — Lhůta pro stížnost — Zpoždění — Důkaz — Bývalý dočasný zaměstnanec — Jmenování úředníkem — Článek 5 odst. 4 přílohy XIII služebního řádu — Rovné zacházení“)	53

CS

(Pokračování na vnitřní straně zadní obálky)

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

(2010/C 209/01)

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v *Úředním věstníku Evropské unie*

Úř. věst. C 195, 17.7.2010

Dřívější publikace

Úř. věst. C 179, 3.7.2010

Úř. věst. C 161, 19.6.2010

Úř. věst. C 148, 5.6.2010

Úř. věst. C 134, 22.5.2010

Úř. věst. C 113, 1.5.2010

Úř. věst. C 100, 17.4.2010

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: http://eur-lex.europa.eu

TRIBUNÁL

Pokračování činnosti Tribunálu mezi dny 1. září a 13. září 2010

(2010/C 209/02)

Tribunál na své plenární konferenci dne 8. června 2010 vzal na vědomí, že z důvodu soudních prázdnin se složení přísahy nových členů Tribunálu před Soudním dvorem uskuteční až po těchto prázdninách, a že tedy v souladu s čl. 5 třetím pododstavcem statutu Soudního dvora až do doby, kdy se svých funkcí ujmou noví členové Tribunálu:

— předsednictví Tribunálu bude zajišťovat předseda p. Jaeger;

— předsednictví senátů složených z pěti soudců budou zajišťovat předsedové senátů p. Azizi, p. Meij, p. Vilaras a p. Forwood, předsedkyně senátu pí Martins Ribeiro, předseda senátu p. Czúcz a předsedkyně senátů pí Wiszniewska-Białecka a pí Pelikánová;

— rozhodnutí ze dne 19. září 2007 o organizaci Tribunálu a složení velkého senátu (Úř. věst. C 269, s. 40), rozhodnutí ze dne 16. června 2009 o kritériích přidělování věcí senátům a složení kasačního senátu (Úř. věst. C 153, s. 2), rozhodnutí ze dne 7. října 2009 o přidělení soudců k senátům (Úř. věst. C 267, s. 6) a rozhodnutí ze dne 12. května 2010 o určení soudce, který nahradí předsedu Tribunálu jako soudce příslušného pro rozhodování o předběžných opatřeních (Úř. věst. C 148, s. 1) se použijí i nadále.

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 1. června 2010 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Superior de Justicia de Asturias — Španělsko) — José Manuel Blanco Pérez, María del Pilar Chao Gómez v. Consejería de Salud y Servicios Sanitarios (C-570/07), Principado de Asturias (C-571/07)

(Věc C-570/07 a C-571/07) [1]

(„Článek 49 SFEU — Směrnice 2005/36/ES — Svoboda usazování — Veřejné zdraví — Lékárny — Blízká dostupnost — Zásobování obyvatelstva léčivy — Povolení k provozování — Územní rozmístění lékáren — Zavedení omezení vycházejících z kritéria hustoty obyvatelstva — Minimální vzdálenost mezi lékárnami — Uchazeči, kteří danou profesní činnost vykonávali v některé části území členského státu — Přednost — Diskriminace“)

(2010/C 209/03)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Superior de Justicia de Asturias

Účastníci původního řízení

Žalobci: José Manuel Blanco Pérez, María del Pilar Chao Gómez

Žalovaní: Consejería de Salud y Servicios Sanitarios (C-570/07),

Principado de Asturias (C-571/07)

Za přítomnosti: Federación Empresarial de Farmacéuticos Españoles (C-570/07), Plataforma para la Libre Apertura de Farmacias (C-570/07), Celso Fernández Gómez (C-571/07), Consejo General de Colegios Oficiales de Farmacéuticos de España, Plataforma para la Defensa del Modelo Mediterráneo de Farmacias, Muy Ilustre Colegio Oficial de Farmacéuticos de Valencia, Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)

Předmět

Žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce — Tribunal Superior de Justicia de Asturias — Výklad článku 43 ES — Právní úprava, která stanoví podmínky, jež musí být splněny pro otevření nových lékáren

Výrok

1) *Článek 49 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že v zásadě nebrání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená v původních řízeních, která omezuje vydávání povolení ke zřízení nových lékáren, když stanoví, že*

— *v každé lékárenské oblasti může být pro skupinu zpravidla 2 800 obyvatel zřízena pouze jedna lékárna;*

— *další lékárna může být zřízena, pouze je-li tento práh překročen, přičemž tuto lékárnu lze zřídit pro skupinu větší než 2 000 obyvatel, a*

— *každá lékárna musí být od již existujících lékáren vzdálena zpravidla nejméně 250 metrů.*

Článek 49 SFEU však takové vnitrostátní právní úpravě brání v rozsahu, v němž základní pravidla 2 800 obyvatel nebo 250 metrů brání zřízení dostatečného počtu lékáren, které mohou zaručit náležitou lékárenskou péči, v zeměpisných oblastech s demografickými zvláštnostmi, což přísluší ověřit vnitrostátnímu soudu.

2) *Článek 49 SFEU ve spojení s čl. 1 odst. 1 a 2 směrnice Rady 85/432/EHS ze dne 16. září 1985 o koordinaci právních a správních předpisů ohledně některých činností v oblasti farmacie a čl. 45 odst. 2 písm. e) a g) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací musí být vykládán v tom smyslu, že brání takovým kritériím, jako jsou kritéria uvedená v bodě 6 a bodě 7 písm. c) přílohy k nařízení č. 72/2001 o regulaci lékáren a lékárenské péče v Asturském knížectví (Decreto 72/2001 regulador de las oficinas de farmacia y botiquines en el Principado de Asturias) ze dne 19. července 2001, podle nichž jsou vybíráni provozovatelé nových lékáren.*

([1]) Úř. věst. C 79, 29.3.2008

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 8. června 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) — Spojené království) — The Queen, na žádost: Vodafone Ltd, Telefónica O2 Europe plc, T-Mobile International AG, Orange Personal Communications Services Ltd v. Secretary of State for Business, Enterprise and Regulatory Reform

(Věc C-58/08) ([1])

(„Nařízení (ES) č. 717/2007 — Roaming ve veřejných mobilních telefonních sítích ve Společenství — Platnost — Právní základ — Článek 95 ES — Zásady proporcionality a subsidiarity")

(2010/C 209/04)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: The Queen, na žádost: Vodafone Ltd, Telefónica O2 Europe plc, T-Mobile International AG, Orange Personal Communications Services Ltd

Žalovaný: Secretary of State for Business, Enterprise and Regulatory Reform

za přítomnosti: Office of Communications, Hutchison 3G UK Ltd, GSM Association

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) — Platnost nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 717/2007 ze dne 27. června 2007 o roamingu ve veřejných mobilních telefonních sítích ve Společenství a o změně směrnice 2002/21/ES (Úř. věst. L 171, s. 32) — Volba právního základu — Platnost článku 4, čl. 2 odst. 2 písm. a) a čl. 6 odst. 3 nařízení, které stanoví maximální cenu za roamingová volání, s ohledem na zásadu proporcionality a zásadu subsidiarity

Výrok

Přezkum položených otázek neodhalil žádné skutečnosti, kterými by mohla být dotčena platnost nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 717/2007 ze dne 27. června 2007 o roamingu ve veřejných mobilních telefonních sítích ve Společenství a o změně směrnice 2002/21/ES.

([1]) Úř. věst. C 107, 26.4.2008.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 3. června 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Raad van State — Nizozemsko) — The Sporting Exchange Ltd, vystupující pod firmou Betfair v. Minister van Justitie

(Věc C-203/08) ([1])

(„Článek 49 ES — Omezení volného pohybu služeb — Hazardní hry — Provozování hazardních her po internetu — Právní úprava vyhrazující povolení jedinému provozovateli — Obnovení tohoto povolení bez zajištění soutěže — Zásada rovného zacházení a povinnost transparentnosti — Uplatnění v oblasti hazardních her")

(2010/C 209/05)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Raad van State

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: The Sporting Exchange Ltd, vystupující pod firmou Betfair

Žalovaný: Minister van Justitie

Za přítomnosti: Stichting de Nationale Sporttotalisator

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Raad van State — Výklad článku 49 ES — Vnitrostátní právní úprava zakazující organizování nepovolených hazardních her a přijímání sázek a vyhrazující případné povolení jedinému hospodářskému subjektu z důvodu ochrany obecného blaha a veřejného zdraví — Odmítnutí udělit povolení hospodářskému subjektu (na internetu), který již získal povolení v jiných členských státech, včetně členského státu, ve kterém má sídlo — Obnovení takového povolení bez zajištění soutěže — Naléhavé důvody obecného zájmu

Výrok

1) *Článek 49 ES musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání takové vnitrostátní právní úpravě členského státu, o jakou se jedná ve věci v původním řízení, která podřizuje organizování a propagaci hazardních her režimu exkluzivity ve prospěch jediného hospodářského subjektu a která zakazuje všem ostatním hospodářským subjektům, včetně hospodářských subjektů se sídlem v jiném členském státu, nabízet prostřednictvím internetu na území prvně uvedeného členského státu služby, na něž se vztahuje tento režim.*

2) *Článek 49 ES musí být vykládán v tom smyslu, že zásada rovného zacházení a z ní vyplývající povinnost transparentnosti se uplatní na řízení o udělení a obnovení povolení ve prospěch jediného hospodářského subjektu v oblasti hazardních her, pokud se nejedná o veřejný hospodářský subjekt, jehož řízení podléhá přímému dohledu státu, nebo soukromý hospodářský subjekt, nad jehož činnostmi mohou orgány veřejné moci vykonávat důslednou kontrolu.*

([1]) Úř. věst. C 197, 2.8.2008.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 3. června 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden — Nizozemsko) — Ladbrokes Betting & Gaming Ltd, Ladbrokes International Ltd. v. Stichting de Nationale Sporttotalisator

(Věc C-258/08) ([1])

(„Článek 49 ES — Omezení volného pohybu služeb — Hazardní hry — Provozování hazardních her po internetu — Právní úprava, která vyhrazuje povolení jedinému subjektu — Odmítnutí vydat povolení k provozování subjektu, který má povolení v jiných členských státech — Odůvodnění — Proporcionalita — Přezkum každého konkrétního prováděcího opatření vnitrostátní právní úpravy“)

(2010/C 209/06)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Ladbrokes Betting & Gaming Ltd, Ladbrokes International Ltd.

Žalovaný: Stichting de Nationale Sporttotalisator

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Hoge Raad der Nederlanden — Výklad článku 49 ES — Vnitrostátní právní úprava, která zakazuje organizování her a přijímání sázek bez povolení a vyhrazuje případné povolení jedinému operátorovi za účelem ochrany veřejného zájmu a veřejného zdraví — Neudělení povolení operátorovi (provozujícímu svou činnost po internetu), který již má povolení v jiných členských státech, včetně členského státu svého sídla — Naléhavé důvody obecného zájmu

Výrok

1) *Taková vnitrostátní právní úprava, jako je ta, o kterou se jedná ve věci v původním řízení, která má za cíl potlačovat závislost na hazardních hrách, jakož i boj proti podvodům a která skutečně přispívá k dosažení těchto cílů, může být považována za úpravu, která koherentním a systematickým způsobem omezuje sázkovou činnost, i když je držiteli nebo držitelům výhradního povolení dovoleno zatraktivnit jeho nebo jejich nabídku na trhu prostřednictvím zavedení nových hazardních her a prostřednictvím reklamy. Je na předkládajícím soudu, aby ověřil, zda ilegální hry mohou v dotyčném členském státě představovat problém, kterému by bylo možné čelit rozšířením povolených a regulovaných činností a zda toto rozšíření nemá rozsah, který by ho mohl učinit neslučitelným s cílem potlačovat uvedenou závislost.*

2) *Při použití právní úpravy členského státu týkající se hazardních her, která je v souladu s článkem 49 ES, není vnitrostátní soud povinen v každém konkrétním případě ověřit, zda je prováděcí opatření k zajištění dodržování této právní úpravy způsobilé zaručit uskutečnění cíle sledovaného touto právní úpravou a zda je v souladu se zásadou proporcionality, pokud je toto opatření nezbytným prvkem pro zajištění užitečného účinku uvedené právní úpravy a pokud v porovnání s omezeními, která vyplývají z téže právní úpravy, neobsahuje žádné dodatečné omezení. Okolnost, zda bylo prováděcí opatření přijato na základě zásahu orgánů veřejné správy, který má zajistit dodržování vnitrostátní právní úpravy, nebo na základě návrhu jednotlivce v rámci občanskoprávního řízení za účelem ochrany práv, která pro něj vyplývají z této právní úpravy, nemá žádný dopad na rozhodnutí sporu, který byl předkládajícímu soudu předložen.*

3) *Článek 49 ES musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání takové vnitrostátní právní úpravě členského státu, o jakou se jedná ve věci v původním řízení, která podřizuje organizování a propagaci hazardních her režimu exkluzivity ve prospěch jediného hospodářského subjektu a která zakazuje všem ostatním hospodářským subjektům, včetně hospodářských subjektů se sídlem v jiném členském státu, nabízet prostřednictvím internetu služby, na něž se vztahuje uvedený režim, na území prvně uvedeného členského státu.*

([1]) Úř. věst. C 223, 30.8.2008.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 3. června 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Supremo — Španělština) — Caja de Ahorros y Monte de Piedad de Madrid v. Asociación de Usuarios de Servicios Bancarios (Ausbanc)

(Věc C-484/08) ([1])

(„Směrnice 93/13/EHS — Spotřebitelské smlouvy — Podmínky definující hlavní předmět smlouvy — Soudní přezkum jejich nepřiměřené povahy — Vynětí — Přísnější ustanovení vnitrostátního práva k zajištění vyššího stupně ochrany spotřebitele“)

(2010/C 209/07)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Supremo

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Caja de Ahorros y Monte de Piedad de Madrid

Žalovaná: Asociación de Usuarios de Servicios Bancarios (Ausbanc)

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Tribunal Supremo — Výklad článku 2 ES, čl. 3 odst. 1 písm. g) ES a čl. 4 odst. 1 ES, jakož i čl. 4 odst. 2 a článku 8 směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. L 95, s. 29) — Přísnější vnitrostátní ustanovení k zajištění vyšší úrovně ochrany spotřebitele — Kontrola podmínek, které definují hlavní předmět smlouvy nebo přiměřenost ceny a odměny na straně jedné a služeb nebo zboží dodávaných výměnou na straně druhé.

Výrok

1) *Článek 4 odst. 2 a článek 8 směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, jako je úprava dotčená v původním řízení, která připouští soudní přezkum nepřiměřené povahy smluvních podmínek týkajících se definice hlavního předmětu smlouvy nebo přiměřenosti ceny a odměny na straně jedné a služeb nebo zboží dodávaných výměnou na straně druhé, i když jsou tyto podmínky sepsány jasným a srozumitelným jazykem.*

2) *Článek 2 ES, čl. 3 odst. 1 písm. g) ES a čl. 4 odst. 1 ES nebrání výkladu čl. 4 odst. 2 a článku 8 směrnice 93/13, podle kterého členské státy mohou přijmout vnitrostátní právní úpravu, která připouští soudní přezkum nepřiměřené povahy smluvních podmínek týkajících se definice hlavního předmětu smlouvy nebo přiměřenosti ceny a odměny na straně jedné a služeb nebo zboží dodávaných výměnou na straně druhé, i když jsou tyto podmínky sepsány jasným a srozumitelným jazykem.*

([1]) Úř. věst. C 19, 24.1.2009.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 3. června 2010 — Evropská komise v. Španělské království

(Věc C-487/08) ([1])

(„Nesplnění povinnosti státem — Volný pohyb kapitálu — Článek 56 ES a článek 40 Dohody o EHP — Rozdílné zacházení — Dividendy rozdělované společnostem-rezidentům a společnostem-nerezidentům“)

(2010/C 209/08)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: R. Lyal a I. Martinez del Peral Cagigal, zmocněnci)

Žalované: Španělské království (zástupce: N. Díaz Abad, zmocněnec)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení článku 56 ES a článku 40 EHP — Rozdílné zacházení s dividendami přidělenými státním příslušníkům a s dividendami přidělenými cizincům

Výrok

1) *Španělské království tím, že podmiňuje osvobození od daně dividend rozdělovaných společnostmi-rezidenty ve Španělsku vyšší úrovní účasti společností-příjemců na kapitálu rozdělujících společností v případě společností-příjemců se sídlem v jiném členském státě než v případě společností-příjemců se sídlem ve Španělsku, nesplnilo své povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 56 odst. 1 ES.*

2) *Ve zbývající části se žaloba zamítá.*

3) *Evropská komise a Španělské království ponesou vlastní náklady řízení.*

([1]) Úř. věst. C 19, 24.1.2009.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 10. června 2010 — Evropská komise v. Italská republika

(Věc C-491/08) ([1])

(„Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 92/43/EHS — Ochrana přírodních stanovišť — Volně žijící živočichové a planě rostoucí rostliny — Lokalita významná pro Společenství — Režim ochrany — Turistický komplex „Is Arenas“ “)

(2010/C 209/09)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupce: D. Recchia, zmocněnec)

Žalovaná: Italská republika (zástupci: I. Bruni, zmocněnec, G. Aiello, avvocato dello Stato)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (Úř. věst. L 206, s. 7; Zvl. vyd. 15/02, s. 102) — Lokality významné pro Společenství — Lokalita „Is Arenas“ — Zřízení golfového hřiště

Výrok

1) *S ohledem na turistický a nemovitostní komplex „Is Arenas“, mající dopad na lokalitu „Is Arenas“, Italská republika tím, že:*

— *nepřijala do 19. července 2006, dne zapsání lokality „Is Arenas“ na seznam lokalit významných pro Společenství, ochranná opatření, která by umožnila, s ohledem na cíl ochrany uvedený ve směrnici Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin, chránit důležitý ekologický zájem, který navrhované lokalitě, jako lokalita významná pro Společenství, na vnitrostátní úrovni náleží, a zejména tím, že nezamezila zásahu, který může vážně poškodit ekologické charakteristiky lokality, a*

— *tím, že nepřijala po 19. červenci 2006 odpovídající opatření, aby se předešlo poškození přirozených stanovišť, pro než byla uvedená lokalita významná pro Společenství určena,*

nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají ze směrnice 92/43/EHS a konkrétněji, pokud jde o druhý bod žalobního návrhu, z jejího čl. 6 odst. 2.

2) *Italské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.*

([1]) Úř. věst. C 44, 21.2.2009.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 3. června 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof — Rakousko) — Internetportal und Marketing GmbH v. Richard Schlicht

(Věc C-569/08) ([1])

(„Internet — Doména nejvyšší úrovně.eu — Nařízení (ES) č. 874/2004 — Jména domény — Registrace po etapách — Zvláštní znaky — Spekulativní a zneužívající registrace — Pojem „nikoli v dobré víře““)

(2010/C 209/10)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberster Gerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Internetportal und Marketing GmbH

Žalovaný: Richard Schlicht

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Oberster Gerichtshof (Rakousko) — Výklad čl. 21 odst. 1 písm. a) a b), odst. 2 a odst. 3 nařízení Komise (ES) č. 874/2004 ze dne 28. dubna 2004, kterým se stanoví obecná pravidla pro zavádění a funkce domény nejvyšší úrovně.eu a zásady, jimiž se řídí registrace (Úř. věst. L 162, s. 40) — Spekulativní a zneužívající registrace — Pojmy „právo nebo oprávněný zájem" a „nikoli v dobré víře" — Registrace domény majitelem národní ochranné známky, která byla získána pouze za účelem možnosti registrace v první části registrace po etapách — Doména, která se kvůli odstranění zvláštních znaků „&" zřetelně odlišuje od ochranné známky, na základě níž byla zaregistrována — Ochranná známka „&R&E&I&F&E&N&".

Výrok

1) *Článek 21 odst. 3 nařízení Komise (ES) č. 874/2004 ze dne 28. dubna 2004, kterým se stanoví obecná pravidla pro zavádění a funkce domény nejvyšší úrovně.eu a zásady, jimiž se řídí registrace, musí být vykládán v tom smyslu, že nedostatek dobré víry lze prokázat na základě jiných okolností, než jsou okolnosti vyjmenované v písmenech a) až e) tohoto ustanovení.*

2) *Pro posouzení, zda existuje jednání nikoli v dobré víře ve smyslu čl. 21 odst. 1 písm. b) nařízení č. 874/2004 ve spojení s odstavcem 3 téhož článku, je předkládající soud povinen zohlednit všechny relevantní faktory projednávaného případu, a zejména podmínky, za kterých byl zápis ochranné známky získán, a podmínky, za kterých bylo jméno domény nejvyšší úrovně.eu zaregistrováno.*

Pokud jde o podmínky, za kterých byl získán zápis ochranné známky, musí vnitrostátní soud vzít v úvahu zejména:

— *úmysl neužívat ochrannou známku na trhu, pro který byla ochrana požadována;*

— *prezentaci ochranné známky;*

— *skutečnost, že byl proveden zápis většího počtu jiných ochranných známek odpovídajících druhovým názvům, a*

— *skutečnost, že zápis ochranné známky byl proveden krátce před začátkem registrace jmen domény nejvyšší úrovně.eu po etapách.*

Pokud jde o podmínky, za kterých bylo zaregistrováno jméno domény nejvyšší úrovně.eu, musí vnitrostátní soud vzít v úvahu zejména:

— *zneužívající užívání zvláštních znaků nebo interpunkce ve smyslu článku 11 nařízení č. 874/2004 pro účely použití transkripčních pravidel obsažených v tomto článku;*

— *registraci během první části registrace po etapách stanovené tímto nařízením na základě ochranné známky získané za takových okolností, jako jsou okolnosti věci v původním řízení, a*

— *skutečnost, že byl podán velký počet žádostí o registraci jmen domény odpovídajících druhovým názvům.*

([1]) Úř. věst. C 69, 21.3.2009.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 3. června 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberlandesgericht Nürnberg — Německo) — Coty Prestige Lancaster Group GmbH v. Simex Trading AG

(Věc C-127/09) ([1])

(„Právo ochranných známek — Nařízení (ES) č. 40/94 — Článek 13 odst. 1 — Směrnice 89/104/EHS — Článek 7 odst. 1 — Vyčerpání práv majitele ochranné známky — Pojem „výrobek uvedený na trh" — Souhlas majitele ochranné známky — Flakóny parfémů označené jako „testery" poskytnuté majitelem ochranné známky autorizovanému prodejci, který patří do sítě selektivní distribuce")

(2010/C 209/11)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberlandesgericht Nürnberg

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Coty Prestige Lancaster Group GmbH

Žalovaná: Simex Trading AG

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Oberlandesgericht Nürnberg — Výklad čl. 13 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 11. s. 1) a článku 7 první směrnice 89/104/EHS ze dne 21. prosince 1988, kterou se sbližují právní předpisy členských států o ochranných známkách (Úř.věst. L40, s.1) — Vyčerpání práv z ochranné známky — Výklad pojmu „výrobek uvedený na trh“ — Parfémové testery označené na obalu jako neprodejné vzorky určené k reklamním účelům, které byly dočasně poskytnuty smluvně vázaným zprostředkovatelům, aniž by k nim bylo převedeno vlastnické právo

Výrok

Za takových okolností, jaké jsou dány v projednávané věci, musí být čl. 13 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství a čl. 7 odst. 1 první směrnice Rady 89/104/EHS ze dne 21. prosince 1988, kterou se sbližují právní předpisy členských států o ochranných známkách ve znění dohody o Evropském hospodářském prostoru, vykládány v tom smyslu, že vyčerpání práv z ochranné známky nastává pouze tehdy, pokud podle posouzení, které přísluší předkládajícímu soudu, může být dovozen výslovný nebo implicitní souhlas majitele ochranné známky s uvedením dotčených výrobků, u kterých je takové vyčerpání práv uplatňováno, na trh ve Společenství nebo v EHP.

Za takových okolností, jaké jsou dány v projednávané věci, kdy k poskytnutí „testerů parfémů“ zprostředkovatelům smluvně vázaným s majitelem ochranné známky, aby jejich potenciální zákazníci mohli vyzkoušet jejich obsah, dochází bez přechodu vlastnictví a pod zákazem prodeje, kdy majitel ochranné známky může kdykoliv takové zboží na základě smlouvy stáhnout a kdy se jeho vzhled zřetelně liší od flakónů parfémů, které jsou obvykle poskytovány takovým zprostředkovatelům majitelem ochranné známky, brání skutečnost, že takovými testery jsou flakóny parfémů označené nápisy „vzorek“ a „prodej zakázán“ tomu, aby byl implicitně uznán souhlas majitele ochranné známky s jejich uvedením na trh, neexistují-li skutečnosti prokazující opak, posouzení čehož přísluší předkládajícímu soudu.

([1]) Úř. věst. C 141, 20.6.2009.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 10. června 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale di Genova) — Fallimento Traghetti del Mediterraneo SpA v. Presidenza del Consiglio dei Ministri

(Věc C-140/09) ([1])

(„Státní podpory — Dotace vyplácené podniku námořní dopravy, který na sebe vzal povinnosti veřejné služby — Vnitrostátní zákon, který stanoví možnost přiznat zálohy před schválením dohody“)

(2010/C 209/12)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale di Genova

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Fallimento Traghetti del Mediterraneo SpA

Žalovaná: Presidenza del Consiglio dei Ministri

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Tribunale di Genova — Státní podpory — Slučitelnost vnitrostátního zákona, který stanoví možnost poskytnout podpory podnikům námořní dopravy pověřeným výkonem smluv o veřejné službě, když mezi nimi a správním orgánem neexistuje dohoda a nejsou stanovena přesná kritéria k zabránění ovlivnění hospodářské soutěže, s články 86 až 88 ES.

Výrok

Právo Unie je třeba vykládat tak, že dotace vyplácené za okolností, kterými se vyznačuje spor v původním řízení, na základě vnitrostátních právních předpisů, které stanoví vyplácení záloh před schválením dohody, jsou státními podporami, pokud tyto dotace mohou ovlivnit obchod mezi členskými státy a narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž, což přísluší ověřit vnitrostátnímu soudu.

([1]) Úř. věst. C 153, 4.7.2009.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 3. června 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour de cassation — Belgie) — Belgický stát v. Nathalie De Fruytier

(Věc C-237/09) ([1])

(„Šestá směrnice o DPH — Článek 13 část A odst. 1 písm. d) — Osvobození určitých činností ve veřejném zájmu — Dodávání lidských orgánů, krve a mléka — Přeprava orgánů a vzorků humánního původu prováděná osobou samostatně výdělečně činnou pro nemocnice a laboratoře — Pojmy „dodání zboží“ a „poskytování služeb“ — Kritéria rozlišení“)

(2010/C 209/13)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour de cassation

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Belgický stát

Odpůrkyně: Nathalie De Fruytier

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Cour de cassation (Belgie) — Výklad čl. 13 části A bodu 1 písm. d) šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23) — Osvobození určitých činností ve veřejném zájmu — Dodávání lidských orgánů, krve a mléka — Možnost postavit přepravu orgánů a vzorků humánního původu prováděnou osobou samostatně výdělečně činnou pro nemocnice a laboratoře na roveň dodávání?

Výrok

Článek 13 část A odst. 1 písm. d) šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně, který osvobozuje „dodávání lidských orgánů, krve a mléka“ od daně z přidané hodnoty, musí být vykládán tak, že se nepoužije na přepravu orgánů a vzorků humánního původu prováděnou osobou samostatně výdělečně činnou pro nemocnice a laboratoře.

([1]) Úř. věst. C 220, 12.9.2009.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 10. června 2010 — Evropská komise v. Česká republika

(Věc C-378/09) ([1])

(„Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 85/337/EHS — Článek 10a odst. 1 až 3 — Posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí — Vnitrostátní právní úprava omezující právo dosáhnout přezkumu rozhodnutí v oblasti životního prostředí — Neprovedení uvedeného ustanovení ve stanovené lhůtě“)

(2010/C 209/14)

Jednací jazyk: čeština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: M. Šimerdová a J.-B. Laignelot, zmocněnci)

Žalovaná: Česká republika (zástupci: M. Smolek a J. Jirkalová, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení čl. 10a prvního, druhého a třetího odstavce směrnice Rady 85/337/EHS ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (Úř. věst. L 175, s. 40), ve znění směrnice Rady 97/11/ES (Úř. věst. L 73, s. 5) a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/35/ES (Úř. věst. L 156, p. 17) — Vnitrostátní práva úprava omezující účast veřejnosti na rozhodovacích postupech v otázkách životního prostředí

Výrok

1) *Česká republika tím, že ve stanovené lhůtě nepřijala právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s čl. 10a odst. 1 až 3 směrnice Rady 85/337/EHS ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/35/ES ze dne 26. května 2003, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice.*

2) *České republice se ukládá náhrada nákladů řízení.*

([1]) Úř. věst. C 312, 19.12.2009.

Kasační opravný prostředek podaný dne 18. ledna 2010 Paul Inge Hansenem proti rozsudku vydanému dne 17. listopadu 2009 ve věci T-295/09, Paul Inge Hansen v. Komise Evropských společenství

(Věc C-26/10 P)

(2010/C 209/15)

Jednací jazyk: švédština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Paul Inge Hansen (zástupci: P. Löfqvist, advokát a C. von Quitzow, Juris doktor)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Soudní dvůr (sedmý senát) zamítl žalobu usnesením ze dne 6. května 2010.

Žaloba podaná dne 13. dubna 2010 — Evropská komise v. Polská republika

(Věc C-185/10)

(2010/C 209/16)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: M. Simerdova a K. Herrmann)

Žalovaná: Polská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Polská republika přijetím a zachováním platnosti a účinnosti článku 4 Ustawa „Prawo farmaceutyczne“ (zákon o léčivých přípravcích) ze dne 6. září 2001 ve znění pozměněném zákonem ze dne 30. března 2007 (Dz. U. č. 75, bod. 492), v rozsahu, v němž tento článek umožňuje, aby byly v Polské republice uváděny na trh, bez povolení uděleného v tomto státě, léčivé přípravky dovezené ze zahraničí, které vykazují tytéž účinné látky, totéž dávkování, a tutéž formu jako léčivé přípravky, které v Polsku obdržely povolení pro uvedení na trh, je-li cena prvně zmíněných léčivých přípravků v porovnání s cenou naposled zmíněných léčivých přípravků konkurenceschopná, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 6 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků [1];

— uložit Polské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přijetí a uplatňování čl. 4 odst. 1 a 3a Ustawa „Prawo Farmaceutyczne“ Polskou republikou umožňuje, aby byly v Polsku uváděny na trh léčivé přípravky, aniž by jejich uvedení na trh v tomto státě bylo schváleno příslušným vnitrostátním orgánem, což představuje porušení čl. 6 odst. 1 směrnice 2001/83.

Na polské ustanovení se nevztahuje čl. 5 odst. 1 a článek 126a směrnice 2001/83, jež ohledně obecných požadavků na vnitrostátní schvalování léčivých přípravků stanoví výjimku z čl. 6 odst. 1 směrnice.

Především je čl. 4 odst. 3a Ustawa „Prawo Farmaceutyczne“, podle něhož je podmínkou pro schválení léčivých přípravků dovážených ze zahraničí konkurenceschopnost jejich ceny ve srovnání s cenami léčivých přípravků, které již byly schváleny k prodeji na vnitrostátním trhu, založen pouze na jediném hospodářském kritériu. Takovéto kritérium však nemůže odůvodnit výjimku z čl. 6 odst. 1 směrnice 2001/83. Dále se polské ustanovení týká léčivých přípravků s týmiž účinnými látkami, touž formou a týmž dávkování, jako léčivé přípravky, které již byly schváleny k prodeji na vnitrostátním trhu, takže je nelze považovat za nedostupné na vnitřním trhu, což je případ, který by mohl odůvodnit nutnost cíleného dovozu podle čl. 5 odst. 1 směrnice.

[1] Úř. věst. L 311, s. 67; Zvl. vyd. 13/27, s. 69.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Düsseldorf (Německo) dne 19. dubna 2010 — KMB Europe BV v. Hauptzollamt Duisburg

(Věc C-193/10)

(2010/C 209/17)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Düsseldorf

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: KMB Europe BV

Žalovaný: Hauptzollamt Duisburg

Předběžná otázka

Je nutno číslo 8521 kombinované nomenklatury ve znění přílohy I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku ([1]) ve znění nařízení Komise (ES) č. 1549/2006 ze dne 17.10.2006 ([2]) vykládat v tom smyslu, že z něj jsou vyloučeny přístroje, jako je níže uvedený multimediální MP3 přehrávač, jelikož je třeba vycházet z jeho hlavní funkce jako přístroje pro reprodukci zvuku, nebo jelikož jsou jeho schopnosti reprodukovat jednotlivé snímky nebo filmy prostřednictvím malého displeje s nízkým rozlišením a nízkou obrazovou frekvencí omezené?

([1]) Úř. věst. L 256, s. 1; Zvl. vyd. 02/02, s. 382

([2]) Nařízení Komise (ES) č. 1549/2006 ze dne 17 října 2006, kterým se mění příloha I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. L 301, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Hamburg (Německo) dne 26. dubna 2010 — Ze Fu Fleischhandel GmbH v. Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Věc C-201/10)

(2010/C 209/18)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Hamburg

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Ze Fu Fleischhandel GmbH

Žalovaný: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Předběžné otázky

1) Je analogické uplatňování ustanovení o promlčení v § 195 BGB ve znění platném do konce roku 2001 na nároky na vrácení neoprávněně přiznané vývozní náhrady v rozporu se zásadou právní jistoty jakožto zásadou práva [Unie]?

2) Je uplatňování třicetileté promlčecí lhůty v § 195 BGB na požadavek na vrácení neoprávněně přiznané vývozní náhrady porušením zásady proporcionality jakožto zásady práva [Unie]?

3) Je-li na otázku č. 2 potřeba odpovědět kladně, je uplatňování delší vnitrostátní promlčecí lhůty ve smyslu čl. 3 odst. 3 nařízení (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství ([1]), která je v soudcovském právu stanovena na základě předpokládané nouzové pravomoci („Notkompetenz“) v konkrétním případě, v rozporu se zásadou právní jistoty jakožto zásadou práva [Unie]?

([1]) Úř. věst. L 312, s. 1; Zvl. vyd. 01/01, s. 340.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Hamburg (Německo) dne 26. dubna 2010 — Vion Trading GmbH v. Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Věc C-202/10)

(2010/C 209/19)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Hamburg

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Vion Trading GmbH

Žalovaný: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Předběžné otázky

1) Je analogické uplatňování ustanovení o promlčení v § 195 BGB ve znění platném do konce roku 2001 na nároky na vrácení neoprávněně přiznané vývozní náhrady v rozporu se zásadou právní jistoty jakožto zásadou práva [Unie]?

2) Je uplatňování třicetileté promlčecí lhůty v § 195 BGB na požadavek na vrácení neoprávněně přiznané vývozní náhrady porušením zásady proporcionality jakožto zásady práva [Unie]?

3) Je-li na otázku č. 2 potřeba odpovědět kladně, je uplatňování delší vnitrostátní promlčecí lhůty ve smyslu čl. 3 odst. 3 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství [1], která je v soudcovském právu stanovena na základě předpokládané nouzové pravomoci („Notkompetenz“) v konkrétním případě, v rozporu se zásadou právní jistoty jakožto zásadou práva [Unie]?

[1] Úř. věst. L 312, s. 1; Zvl. vyd. 01/01, s. 340.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach (Polsko) dne 3. května 2010 — Logstor ROR Polska Sp. z o.o. v. Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach

(Věc C-212/10)

(2010/C 209/20)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Logstor ROR Polska Sp. z o.o.

Žalovaný: Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach

Předběžná otázka

Opravňoval čl. 4 odst. 2 směrnice Rady 69/335/EHS ze dne 17. července 1969 o nepřímých daních z kapitálových vkladů [1], pozměněné dne 17. června 1985 na základě čl. 1 bodu 1 směrnice Rady 85/303/EHS [2] ze dne 10. června 1985, členský stát k tomu, aby ode dne 1. ledna 2007 znovu zavedl daň z kapitálu, jejímž předmětem je poskytnutí půjčky kapitálové společnosti, má-li věřitel právo na podíl na zisku společnosti, jestliže členský stát ke dni přistoupení [k EU], k 1. květnu 2004, tuto daň zrušil?

[1] Úř. věst. L 249, s. 25; Zvl. vyd. 09/01, s. 11.
[2] Směrnice Rady ze dne 10. června 1985, kterou se mění směrnice 69/335/EHS o nepřímých daních z kapitálových vkladů (Úř. věst. L 156, s. 23; Zvl. vyd. 09/01, s. 122).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Spojené království) dne 4. května 2010 — Pacific World Limited, FDD International Limited v. Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Věc C-215/10)

(2010/C 209/21)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Pacific World Limited, FDD International Limited

Žalovaný: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Předběžné otázky

1) Je nařízení Komise (ES) č. 1417/2007 [1] ze dne 28. listopadu 2007 o zařazení určitého zboží do kombinované nomenklatury platné v rozsahu, v němž zařazuje umělé nehty a tím i soupravy umělých nehtů, popsané v příloze 1 tohoto nařízení do podpoložky KN 3926 90 97?

2) Je-li odpověď na první otázku záporná, je třeba kombinovanou nomenklaturu vykládat tak, že vyžaduje, aby dotčené soupravy umělých nehtů byly zařazeny jako „kosmetické přípravky nebo líčidla a přípravky pro péči o pokožku (jiné než léky), včetně opalovacích nebo ochranných přípravků; přípravky pro manikúru nebo pedikúru […] přípravky pro manikúru nebo pedikúru“ do sazební podpoložky 3304 30 00 nebo jako „jiné nožířské zboží (např. strojky na stříhání vlasů, řeznické a kuchyňské sekáčky,

štípací sekery, kolébací nože, nože na papír); soupravy a nástroje na manikúru nebo pedikúru (včetně pilníčků na nehty) […] soupravy a nástroje na manikúru nebo pedikúru (včetně pilníčků na nehty)“ do sazební podpoložky 8214 20 00?

(1) Úř. věst. L 316, s. 4.

Žaloba podaná dne 6. května 2010 — Evropská komise v. Portugalská republika

(Věc C-220/10)

(2010/C 209/22)

Jednací jazyk: portugalština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: P. Guerra e Andrade a S. Pardo Quintillán, zmocněnci)

Žalovaná: Portugalská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Portugalská republika:

— tím, že vymezila jako *méně citlivé oblasti* všechny pobřežní vody ostrova Madeira a všechny pobřežní vody ostrova Porto Santo, aniž by uplatnila kritéria stanovená v příloze II směrnice 91/271/EHS (1) a konkrétně aniž by provedla zevrubné studie, které by prokázaly, že příslušná vypouštění odpadních vod neovlivní nepříznivě životní prostředí, nesplnila povinnosti vyplývající z výše uvedených ustanovení směrnice 91/271/EHS;

— tím, že provádí u městských odpadních vod pocházejících z městských aglomerací s populačním ekvivalentem více než 10 000, jako je případ aglomerací Funchal a Câmara de Lobos, vypouštěných do pobřežních vod ostrova Madeira, čištění podle mírnějších požadavků, než je stanoveno v článku 4 směrnice, aniž by provedla zevrubné studie, které by prokázaly, že tato vypouštění neovlivní nepříznivě životní prostředí, nesplnila povinnosti vyplývající z čl. 6 odst. 2 směrnice 91/271/EHS;

— tím, že v případě aglomerace Albufeira/Armação de Pêra nezajistila, aby byla vybavena stokovými soustavami městských odpadních vod v souladu s článkem 3, ani aby byly uvedené odpadní vody čištěny podle přísnějších požadavků, než je stanoveno v článku 4, v souladu s článkem 5 směrnice, nesplnila povinnosti vyplývající z článků 3 a 5 směrnice 91/271/EHS;

— tím, že v případě aglomerace Beja nezajistila, aby byly městské odpadní vody z této aglomerace čištěny podle přísnějších požadavků, než je stanoveno v článku 4, v souladu s článkem 5 směrnice, nesplnila povinnosti vyplývající z článku 5 směrnice 91/271/EHS;

— tím, že v případě aglomerace Chaves nezajistila, aby byly městské odpadní vody z této aglomerace čištěny podle přísnějších požadavků, než je stanoveno v článku 4, v souladu s článkem 5 směrnice, nesplnila povinnosti vyplývající z článku 5 směrnice 91/271/EHS;

— tím, že v případě pěti aglomerací v ústí řeky Tejo, a to Barreiro/Moita, Fernão Ferro, Montijo, Quinta do Conde a Seixal, nezajistila, aby byly vybaveny stokovými soustavami městských odpadních vod v souladu s článkem 3, a tím, že v případě šesti aglomerací, které vypouštějí odpadní vody na levém břehu ústí řeky Tejo, a to Barreiro/Moita, Corroios/Quinta da Bomba, Fernão Ferro, Montijo, Quinta do Conde a Seixal, nezajistila, aby byly uvedené odpadní vody čištěny podle přísnějších požadavků, než je stanoveno v článku 4, v souladu s článkem 5 směrnice, nesplnila povinnosti vyplývající z článků 3 a 5 směrnice 91/271/EHS;

— tím, že v případě aglomerace Elvas nezajistila, aby byly městské odpadní vody z této aglomerace čištěny podle přísnějších požadavků, než je stanoveno v článku 4, v souladu s článkem 5 směrnice, nesplnila povinnosti vyplývající z článku 5 směrnice 91/271/EHS;

— tím, že v případě aglomerace Tavira nezajistila, aby byly městské odpadní vody z této aglomerace čištěny podle přísnějších požadavků, než je stanoveno v článku 4, v souladu s článkem 5 směrnice, nesplnila povinnosti vyplývající z článku 5 směrnice 91/271/EHS;

— tím, že v případě aglomerace Viseu nezajistila, aby byla vybavena stokovými soustavami městských odpadních vod v souladu s článkem 3, ani aby byly uvedené odpadní vody čištěny podle přísnějších požadavků, než je stanoveno v článku 4, v souladu s článkem 5 směrnice, nesplnila povinnosti vyplývající z článků 3 a 5 směrnice 91/271/EHS;

— uložit Portugalské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Existuje několik aglomerací, které neodpovídají požadavkům směrnice: sedm pokud jde o požadavky stanovené v článku 3 a dvanáct pokud jde o požadavky podle článku 5.

Některé z předmětných aglomerací neprovádějí vůbec žádné čištění příslušných odpadních vod.

Pokud jde o vypouštění městských odpadních vod do *citlivých oblastí*, směrnice vyžaduje čištění vypouštěných vod podle přísnějších požadavků, než jaké platí pokud jde o vody vypouštěné do jiných oblastí.

Podle části B přílohy II mohou být mořský vodní útvar nebo oblast označeny za méně citlivé oblasti, jestliže v důsledku morfologických, hydrologických nebo zvláštních hydraulických podmínek existujících v dané oblasti neovlivňuje vypouštění odpadních vod nepříznivě životní prostředí.

Článek 6 odst. 2 směrnice stanoví, za jakých podmínek mohou být městské odpadní vody vypouštěné do méně citlivých oblastí čištěny podle mírnějších požadavků. Toto ustanovení konkrétně stanoví, že městské odpadní vody z aglomerací s populačním ekvivalentem v rozmezí 10 000 až 150 000 vypouštěné do pobřežních vod mohou být čištěny podle mírnějších požadavků za předpokladu, že zevrubné studie prokázaly, že tato vypouštění neovlivní nepříznivě životní prostředí, a pokud byly Komisi poskytnuty veškeré podstatné informace o takových studiích.

(1) Směrnice Rady ze dne 21. května 1991 o čištění městských odpadních vod (Úř. věst. L 135, s. 40; Zvl. vyd. 15/02, s. 26)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Köln (Německo) dne 10. května 2010 — Hannelore Adams v. Germanwings GmbH

(Věc C-226/10)

(2010/C 209/23)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Köln

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Hannelore Adams

Žalovaná: Germanwings GmbH

Předběžná otázka

Použije se čl. 4 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 [1], v případě, že se cestující v letecké dopravě, který má potvrzenou rezervaci obousměrného letu, nedostaví k odbavení pro zpáteční let, pokud se uvedené zakládá na následujícím skutkovém stavu:

— Provozující letecký dopravce odepřel cestujícímu, který se včas dostavil k odbavení pro let tam, proti jeho vůli nástup na palubu pro let tam a oznámil, že mu bude odepřen nástup na palubu také pro let zpáteční.

— Odepření nástupu na palubu se zakládá na tom, že se provozující letecký dopravce neprávem domnívá, že mu v důsledku stornování platby náleží manipulační poplatek, který cestující doposud neuhradil.

(1) Úř. věst. L 46, s. 1; Zvl. vyd. 07/08, s. 10.

Žaloba podaná dne 7. května 2010 — Evropská komise v. Estonská republika

(Věc C-227/10)

(2010/C 209/24)

Jednací jazyk: estonština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: P. Oliver a J. B. Laignelot, ve spolupráci s A. Salumets, Vandeadvokaat)

Žalovaná: Estonská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Estonská republika tím, že řádně nepřijala všechny právní předpisy nezbytné pro provedení čl. 2 písm. a) a čl. 6 odst. 1 a 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/42/ES ze dne 27. června 2001 (o posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí) [1] do vnitrostátního práva, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice;

— uložit Estonské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Neúplné provedení čl. 2 písm. a) první odrážky

Komise se domnívá, že i když definice upravená v § 31 estonského zákona o posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí (keskkonnamõju hindamise ja keskkonnajuhtimise seadus, dále jen „KeHJS“) je širší než definice ve směrnici pokud jde o čl. 2 písm. a) druhou odrážku směrnice, je užší pokud jde o první odrážku téhož ustanovení, protože jsou z ní vyňaty ty plány a programy (s jejich možnými vlivy na životní prostředí), které vypracuje orgán, ale nebyli přijaty právním aktem. Tím je podle estonského vnitrostátního zákona možné, že plány a programy, které jsou vyžadovány právními a správními předpisy (i když estonský zákon tyto podmínky upravené ve směrnici neobsahuje) nemusí podléhat povinnosti posuzování vlivů na životní prostředí.

Nesprávné provedení čl. 6 odst. 1 směrnice

Komise se domnívá, že požadavek uvedený v § 37 odst. 2 bodu 3 KeHJS, zveřejnit buď návrh plánu nebo programu, nebo jen rámcové údaje, není v souladu se směrnicí. Obecně jsou rámcové údaje pro strategické dokumenty plánování příliš obecně formulované a nedovolují určení a posouzení všech vlivů na životní prostředí a lidské zdraví.

Neúplné provedení čl. 6 odst. 3 směrnice

V čl. 6 odst. 3 směrnice je upravena jasná povinnost jmenovat orgány, kterých se mohou týkat vlivy na životní prostředí vyplývající z provádění plánů a programů. Na toto ustanovení se poukazuje i v čl. 3 odst. 6, čl. 5 odst. 4 a čl. 6 odst. 1 a 2. V § 36 odst. 3 a v § 35 odst. 4 KeHJS jsou uvedeny stejné orgány, které je třeba konzultovat (ministerstvo sociálních věcí, ministerstvo kultury, ministerstvo životního prostředí, úřad pro životní prostředí nebo orgán územní samosprávy), ale v estonském zákoně se nevyžaduje konzultace jiných orgánů. To znamená, že neexistuje žádný obecný požadavek konzultovat všechny orgány, *kterých se z důvodu jejich zvláštní působnosti v oblasti životního prostředí mohou týkat vlivy na životní prostředí vyplývající z provádění plánů a programů*. Krom toho není podle uvedených ustanovení KeHJS jasné, které orgány se mají krom výše uvedených konzultovat dodatečně. Podle názoru Komise je estonský zákon nejasný a svoboda volby při určení orgánů podle čl. 6 odst. 3 směrnice příliš velká. Je možné, že jiných orgánů se mohou rovněž týkat vlivy na životní prostředí vyplývající z plánů a programů. I když estonský zákon upravuje, že je možné konzultovat případně i jiné orgány, existuje možnost, že nebudou konzultovány i tehdy, když by se jich mohly týkat vlivy na životní prostředí vyplývající z provádění plánů a programů, protože v takovém případě neexistuje povinnost konzultace.

[1] Úř. věst. L 197, s. 30; Zvl. vyd. 15/06, s. 157.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná High Court of Justice (Chancery Division) (Spojené království) dne 10. května 2010 — Union of European Football Associations (UEFA), British Sky Broadcasting Ltd v. Euroview Sport Ltd

(Věc C-228/10)

(2010/C 209/25)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

High Court of Justice (Chancery Division)

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Union of European Football Associations (UEFA), British Sky Broadcasting Ltd

Žalovaná: Euroview Sport Ltd

Předběžné otázky

1) Nedovolené zařízení

a) Pokud je zařízení podmíněného přístupu vyrobeno poskytovatelem služby nebo s jeho souhlasem a prodáno s omezeným oprávněním používat zařízení pouze k získání přístupu k chráněné službě za určitých okolností, stává se takové zařízení „nedovoleným zařízením" ve smyslu čl. 2 písm. e) směrnice 98/84/ES ([1]), jestliže je vydáno k získání přístupu k takové chráněné službě na místě, způsobem nebo osobou, na něž se nevztahuje povolení poskytovatele služby?

b) Jaký má význam pojem „vytvořené nebo uzpůsobené" ve smyslu čl. 2 písm. e) směrnice?

2) Důvody pro podání žaloby

Pokud první poskytovatel služeb přenáší obsah programu v kódované podobě druhému poskytovateli služeb, který takový obsah vysílá s podmíněným přístupem, jaké faktory je třeba zohlednit při určení, zda jsou zájmy prvního poskytovatele chráněné služby dotčeny ve smyslu článku 5 směrnice 98/84/ES?

Zejména:

Pokud první podnik přenáší obsah programu (zahrnující obrázky, ruchy a anglický komentář) v kódované podobě druhému podniku, který dále veřejně takový obsah vysílá (s doplněním svého loga a případně další zvukové stopy s komentářem):

a) Představuje přenos prvním podnikem chráněnou službu spočívající v „televizním vysílání" ve smyslu čl. 2 písm. a) směrnice 98/84/ES a čl. 1 písm. a) směrnice 89/552/EHS ([2])?

b) Musí být první podnik provozovatelem vysílání ve smyslu čl. 1 písm. b) směrnice 89/552/EHS, aby byl považován za poskytovatele chráněné služby „televizního vysílání" ve smyslu čl. 2 písm. a) první odrážky směrnice 98/84/ES?

c) Je třeba vykládat článek 5 směrnice 98/84/ES v tom smyslu, že přiznává prvnímu podniku aktivní legitimaci k podání občanskoprávní žaloby ohledně nedovolených zařízení, která umožňují přístup k pořadu vysílanému druhým podnikem:

i) protože taková zařízení je třeba považovat za zařízení umožňující přístup k vlastní službě prvního podniku prostřednictvím vysílaného signálu; nebo

ii) protože první podnik je poskytovatelem chráněné služby, jehož zájmy jsou dotčeny nedovolenou činností (neboť taková zařízení umožňují neoprávněný přístup k chráněné službě poskytované druhým podnikem)?

d) Má na odpověď na otázku uvedenou v písmenu c) vliv to, zda první a druhý poskytovatel služby používají různé dekódovací systémy a zařízení podmíněného přístupu?

3) Článek 6 směrnice 2001/29/ES ([3]) — Technologické prostředky

Za okolností, kdy:

i) díla chráněná autorským právem jsou obsažena v družicovém vysílání

ii) vysílání je přenášeno v zašifrované formě

iii) pouze pro přístup předplatitelů družicového vysílání

iv) předplatitelům je poskytnuta dekódovací karta, která jim umožňuje přístup k vysílání,

a) představuje šifrování „technologické prostředky" ve smyslu čl. 6 odst. 3 směrnice 2001/29/ES? Pokud ano, je rovněž „účinné" ve smyslu čl. 6 odst. 3 směrnice 2001/29/ES?

b) představuje použití dekódovací karty, která byla vydána organizací družicového vysílání zákazníkovi na základě smlouvy o předplacené službě v prvním členském státě za účelem přístupu k vysílání a dílům chráněným autorským právem obsaženým ve vysílání ve druhém členském státě, „obcházení" takových technologických prostředků za okolností, kdy vysílající organizace nesouhlasí s takovým použitím dekódovací karty?

c) je třeba obchodníka, který dováží dekódovací karty do druhého členského státu a nabízí je k prodeji a používání v tomto státě, považovat subjekt dovážející a nabízející zařízení nebo poskytující služby, přičemž tyto služby:

i) jsou nabízeny, inzerovány nebo uváděny na trh za účelem obcházení ve smyslu čl. 6 odst. 2 písm. a) směrnice?

ii) mají pouze omezený komerčně významný účel nebo užití jiné, než je obcházení ve smyslu čl. 6 odst. 2 písm. b) směrnice?

iii) jsou přednostně určeny, vyrobeny, upraveny nebo prováděny především za účelem umožnit nebo usnadnit obcházení ve smyslu čl. 6 odst. 2 písm. c) směrnice?

d) Jsou výše uvedené okolnosti vyňaty z působnosti článku 6 směrnice 2001/29/ES, protože jsou konkrétněji upraveny směrnicí 98/84/ES?

4) Právo na pořizování rozmnoženin

Jestliže jsou vytvořeny sekvenční fragmenty filmu, vysílání, literárního díla, hudebního díla nebo zvukového záznamu (v tomto případě okna digitálního obrazového a zvukového záznamu) i) v paměti dekodéru nebo ii) v případě filmu, vysílání a literárního díla na televizní obrazovce, dochází, je-li na sekvenční fragmenty nahlíženo jako na celek, k rozmnožení díla, avšak v jednotlivých okamžicích existuje vždy pouze omezený počet fragmentů:

a) Má být otázka, zda taková díla byla zcela nebo zčásti rozmnožena, určena podle vnitrostátních předpisů autorského práva, které stanoví, co se rozumí protiprávním rozmnožením autorského díla, nebo je toto věcí výkladu článku 2 směrnice 2001/29/ES?

b) Pokud se jedná o výklad článku 2 směrnice 2001/29/ES, má vnitrostátní soud posuzovat všechny fragmenty každého díla jako celek nebo pouze omezený počet fragmentů, které existují v jednotlivých okamžicích? Jaké kritérium má vnitrostátní soud v posledně uvedeném případě použít při posuzování toho, zda bylo dílo rozmnoženo po částech ve smyslu uvedeného článku?

c) Vztahuje se právo na rozmnožování stanovené v článku 2 na vytvoření přechodných obrázků na televizní obrazovce?

5) Samostatný hospodářský význam

a) Považují se přechodné rozmnoženiny díla vytvořené v dekódovacím zařízení pro družicovou televizi nebo na televizní obrazovce propojené s dekódovacím zařízením, jejichž jediným účelem je umožnit užívání díla, které není jinak právně omezeno, za rozmnoženiny se „samostatným hospodářským významem“ ve smyslu čl. 5 odst. 1 směrnice 2001/29/ES z důvodu, že takové rozmnoženiny tvoří jediný titul, z něhož oprávněná osoba může dovozovat úplatu za využití jejích práv?

b) Má na odpověď na pátou otázku písm. a) vliv to, i) zda přechodné rozmnoženiny mají samy o sobě nějakou hodnotu, nebo ii) zda přechodné rozmnoženiny tvoří malou část souboru děl nebo jiný předmět, který může být jinak použit bez porušení autorského práva, nebo iii) zda držitel výhradní licence poskytnuté oprávněnou osobou v jiném členském státě již obdržel úplatu za použití díla v takovém členském státě?

6) Veřejné sdělování po drátě nebo bezdrátově

a) Je autorské dílo veřejně sdělováno po drátě nebo bezdrátově ve smyslu článku 3 směrnice 2001/29/ES, pokud je družicové vysílání přijímáno v obchodních prostorách například v baru a sdělováno nebo reprodukováno v těchto prostorách prostřednictvím jediné televizní obrazovky a reproduktorů veřejnosti přítomné v těchto prostorách?

b) Má na odpověď na šestou otázku písm. a) vliv to, zda:

i) přítomná veřejnost představuje novou veřejnost nezamýšlenou provozovatelem vysílání (v tomto případě, protože domácí dekódovací karta určená pro jeden členský stát je používána pro komerční publikum v jiném členském státě)?

ii) veřejnost není platícím publikem podle vnitrostátního práva?

c) Pokud je odpověď na kteroukoli část písmena b) kladná, jaké faktory je třeba brát v úvahu při určení, zda dochází ke sdělování díla, které má původ v místě, kde není přítomno publikum?

7) Právo na záznam

Jestliže jsou vytvořeny sekvenční fragmenty vysílání (v tomto případě okna digitálního obrazového a zvukového záznamu) i) v paměti dekodéru nebo ii) na televizní obrazovce, dochází, je-li na sekvenční fragmenty nahlíženo jako na celek, k rozmnožení rozšířené části vysílání, avšak v jednotlivých okamžicích existuje vždy pouze omezený počet fragmentů:

a) Má být otázka, zda takové sekvenční fragmenty jsou záznamem vysílání určena podle vnitrostátních předpisů autorského práva, které stanoví, co se rozumí protiprávním rozmnožením autorského díla, nebo je toto věcí výkladu článku 7 směrnice 2006/115/ES ([4])?

b) Pokud se jedná o výklad článku 7 směrnice 2006/115/ES, mohou být takové přechodné rozmnoženiny považovány za „záznam", a pokud ano, má vnitrostátní soud posuzovat všechny fragmenty každého díla jako celek nebo pouze omezený počet fragmentů, které existují v jednotlivých okamžicích? Jaké kritérium má vnitrostátní soud v posledně uvedeném případě použít při posuzování toho, zda byl proveden záznam vysílání ve smyslu uvedeného článku?

c) Vztahuje se právo na záznam stanovené v článku 7 směrnice 2006/115 na vytvoření přechodných obrázků na televizní obrazovce?

8) Obrana podle směrnice 93/83 ([5])

Je slučitelné se směrnicí 93/83/EHS nebo s články 34, 36 nebo 56 SFEU, když vnitrostátní autorské právo stanoví, že v případě, že jsou přechodné rozmnoženiny děl zahrnutých do družicového vysílání nebo samotné vysílání vytvářeny uvnitř satelitního dekódovacího zařízení nebo na televizní obrazovce, dochází k porušení autorského práva podle právních předpisů země, v níž je vysílání přijímáno?

Má na odpověď na předchozí otázku vliv skutečnost, že je vysílání dekódováno s použitím satelitní dekódovací karty, kterou poskytovatel služby družicového vysílání vydal v jiném členském státě pod podmínkou, že použití satelitní dekódovací karty bude povoleno pouze v onom jiném členském státě?

9) Zda je UEFA vysílající organizací podle směrnice 93/83

Pokud organizace (dále jen „první organizace") přenáší nebo přenášela svým jménem signál obsahující obrazový i zvukový záznam z živě vysílané sportovní události prostřednictvím zašifrovaného vícestranného signálu přenosu autorizované skupině vysílajících organizací v různých zemích a tyto vysílající organizace dále přenášejí (prostřednictvím pozemního televizního signálu nebo prostřednictvím družice) programy živě vysílané sportovní události obsahující obrazový i zvukový záznam, ovšem včetně loga identifikujícího jejich vlastní stanici a (podle jejich vlastního redakčního uvážení) jejich vlastního zvukového komentáře a jejich vlastních materiálů, a to v době před zahájením utkání a po jeho skončení, jakož i v průběhu poločasové přestávky (dále jen „návazné programy"):

a) představuje zašifrovaný vícestranný signál přenosu „sdělení veřejnosti pomocí družice" ve smyslu čl. 1 odst. 2 písm. a) a čl. 1 odst. 2 písm. c) směrnice 93/83, pokud dekódovací prostředky pro samotný signál nejsou veřejnosti zpřístupněny, ale jsou zpřístupněny za účelem dekódování signálů přenášejících návazné programy, jsou-li přenášeny družicí a návazné programy jsou dešifrovány, jsou-li šířeny pozemními vysílači?

b) Provádí první organizace v rámci svého vícestranného signálu přenosu činnost, při které jsou „programové signály určené pro příjem veřejnosti vkládány do nepřerušovaného řetězu [řetězce] sdělení vedoucího na [k] družici a z ní dolů na zem"?

c) Jestliže čl. 1 odst. 2 písm. a) odkazuje na činnost „pod kontrolou a odpovědností vysílající organizace", je první organizace v tomto ohledu relevantní vysílající organizací nebo případně lze považovat signály za činnost v rámci vícestranného signálu přenosu pod kontrolou a odpovědností návazných vysílajících organizací?

10) Obrana podle článků 34 nebo 56 SFEU

a) Pokud odpověď na první otázku zní, že zařízení podmíněného přístupu vyrobené provozovatelem služby nebo s jeho souhlasem se stává „nedovoleným zařízením“ ve smyslu čl. 2 odst. 2 směrnice 98/84/ES, pokud je používáno mimo rámec povolení poskytovatele služby k získání přístupu k chráněné službě, co konkrétně je předmětem dotčeného práva s ohledem na jeho základní funkci stanovenou směrnicí o podmíněném přístupu?

b) Brání články 34 nebo 56 SFEU vymáhání vnitrostátního právního předpisu v prvním členském státě, podle něhož je protiprávní dovézt nebo prodat satelitní dekódovací kartu, kterou poskytovatel služby družicového vysílání vydal v jiném členském státě pod podmínkou, že použití této satelitní dekódovací karty bude povoleno pouze v onom jiném členském státě?

c) Má na odpověď na tuto otázku vliv to, zda je satelitní dekódovací karta schválena pouze pro soukromé a domácí použití v takovém jiném členském státě, ale je používána pro obchodní účely v prvním členském státě?

d) Je-li odpověď na otázku 3 taková, že použití dekódovací karty za okolností uvedených v dané otázce představuje obcházení účinných technologických prostředků, brání nicméně články 34 nebo 56 SFEU vymáhání vnitrostátního právního předpisu, který provádí článek 6 směrnice 2001/29/ES?

11) K možnosti rozšíření ochrany hudebních a literárních děl nad rámec ochrany poskytované zbývající části vysílání

a) Brání články 34, 36 nebo 56 SFEU vymáhání vnitrostátního předpisu autorského práva, podle něhož je protiprávní veřejně předvádět nebo reprodukovat hudební dílo, pokud je takové dílo součástí chráněné služby, která je přístupná a veřejně reprodukována s využitím satelitní dekódovací karty, pokud poskytovatel služby tuto kartu vydal v jiném členském státě pod podmínkou, že její použití bude povoleno pouze v onom jiném členském státě? Bude odpověď odlišná, pokud hudební dílo tvoří nepodstatnou součást chráněné služby jako celku a vnitrostátní autorské právo nebrání veřejnému reprodukování jiných součástí služby?

b) Brání články 34, 36 nebo 56 SFEU vymáhání vnitrostátního předpisu autorského práva, podle něhož je protiprávní veřejně předvádět nebo reprodukovat literární díla, pokud jsou taková díla součástí chráněné služby, která je přístupná a veřejně reprodukována s využitím satelitní dekódovací karty, pokud poskytovatel služby tuto kartu vydal v jiném členském státě pod podmínkou, že její použití bude povoleno pouze v onom jiném členském státě? Bude odpověď odlišná, pokud literární díla tvoří nepodstatnou součást chráněné služby jako celku a vnitrostátní autorské právo nebrání veřejnému reprodukování jiných součástí služby?

12) Obrana podle článku 101 SFEU

Pokud poskytovatel programového obsahu poskytne řadu výhradních licencí, vždy pro území jednoho nebo více členských států, a na základě takových licencí je provozovatel vysílání oprávněn vysílat předmětný obsah pouze v rámci příslušného území (včetně družicového vysílání), a součástí každé licence je smluvní povinnost provozovatele vysílání zabránit použití jeho satelitních dekódovacích karet umožňujících příjem obsahu, jenž je předmětem licence, mimo území, na něž se licence vztahuje, jaké právní kritérium by měl vnitrostátní soud použít a jaké okolnosti by měl vzít v úvahu při rozhodování o tom, zda je smluvní omezení v rozporu se zákazem stanoveným v čl. 101 odst. 1 SFEU?

Konkrétně:

a) Musí být čl. 101 odst. 1 SFEU vykládán v tom smyslu, že se uplatní na takovýto závazek z pouhého důvodu, že domnělým účelem závazku je bránit hospodářské soutěži, omezovat ji nebo ji narušovat ?

b) V případě kladné odpovědi, musí být rovněž prokázáno, že takovýto závazek podstatným způsobem brání hospodářské soutěži, omezuje ji nebo ji narušuje, aby se na něj uplatnil zákaz stanovený čl. 101 odst. 1 SFEU?

(1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/84/ES ze dne 20. listopadu 1998 o právní ochraně služeb s podmíněným přístupem a služeb tvořených podmíněným přístupem (Úř. věst. L 320, s. 54; Zvl. vyd. 06/03, s. 147).
(2) Směrnice Rady 89/552/EHS ze dne 3. října 1989 o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících provozování televizního vysílání (Úř. věst. L 298, s. 23; Zvl. vyd. 06/01, s. 224).
(3) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti (Úř. věst. L 167, s. 10; Zvl. vyd. 17/01, s. 230).
(4) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/115/ES ze dne 12. prosince 2006 o právu na pronájem a půjčování a o některých právech v oblasti duševního vlastnictví souvisejících s autorským právem (kodifikované znění) (Úř. věst. L 376, s. 28).
(5) Směrnice Rady 93/83/EHS ze dne 27. září 1993 o koordinaci určitých předpisů týkajících se autorského práva a práv s ním souvisejících při družicovém vysílání a kabelovém přenosu (Úř. věst. L 248, s. 15; Zvl. vyd. 17/01, s. 134).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de lo Contencioso Administrativo nº 3 de Almería (Španělsko) dne 11. května 2010 — Agueda María Saenz Morales v. Consejería para la Igualdad y Bienestar Social de la Junta de Andalucía

(Věc C-230/10)

(2010/C 209/26)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de lo Contencioso Administrativo nº 3 de Almería

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Agueda María Saenz Morales

Žalovaná: Consejería para la Igualdad y Bienestar Social de la Junta de Andalucía

Předběžná otázka

Vztahuje se směrnice 1999/70/ES [1] na oblast veřejné služby Administración de la Junta de Andalucía (dočasné zaměstnance), a mají tedy úředníci veřejné služby pobírat příplatky za odpracované tři roky odpovídající období, kdy pracovali jako dočasní zaměstnanci?

(1) Směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS (Úř. věst. L 175, s. 43)

Žaloba podaná dne 10. května 2010 — Evropská komise v. Polská republika

(Věc C-232/10)

(2010/C 209/27)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: A. Nijenhuis a Ł. Habiak)

Žalovaná: Polská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Polská republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2007/44/ES ze dne 5. září 2007, kterou se mění směrnice Rady 92/49/EHS a směrnice 2002/83/ES, 2004/39/ES, 2005/68/ES a 2006/48/ES, pokud jde o procesní pravidla a hodnotící kritéria pro obezřetnostní posuzování nabývání a zvyšování účastí ve finančním sektoru [1], nebo v každém případě tím, že neinformovala Komisi o přijetí těchto předpisů, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z uvedené směrnice;

— uložit Polské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro provedení směrnice 2007/44/ES uplynula dne 21. března 2009.

(1) Úř. věst. L 247, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour de cassation (Lucembursko) dne 12. května 2010 — David Claes v. Landsbanki Luxembourg SA, v likvidaci

(Věc C-235/10)

(2010/C 209/28)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour de cassation

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: David Claes

Odpůrkyně: Landsbanki Luxembourg SA, v likvidaci

Předběžné otázky

1) Je třeba články 1, 2 a 3 směrnice Rady 98/59/ES ze dne 20. července 1998 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se hromadného propouštění ([1]) vykládat tak, že se použijí na ukončení obchodní činnosti v důsledku vyhlášení úpadku zaměstnavatele nebo v důsledku soudního rozhodnutí, kterým se nařizuje zrušení a likvidace zaměstnavatele, který je úvěrovou institucí, z důvodu platební neschopnosti na základě čl. 61 odst. 1 písm. a) a b) loi modifiée du 5 avril 1993 relative au secteur financier, když pro takové ukončení obchodní činnosti vnitrostátní zákon stanoví okamžité skončení pracovního poměru?

2) Je třeba v případě kladné odpovědi na tuto otázku články 1, 2 a 3 směrnice 98/59/ES vykládat tak, že na správce konkursní podstaty nebo likvidátora je nutno nahlížet stejně jako na zaměstnavatele, který zamýšlel hromadné propouštění a je schopný uskutečnit za tímto účelem jednání uvedená v článcích 2 a 3 směrnice a propouštění provést (věc C-323/08, body 39, 40 a 41) ([2])?

([1]) Úř. věst. L, s. 16.

([2]) Rozsudek ze dne 10. prosince 2009, Rodríguez Mayor a další, dosud nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour de cassation (Lucembursko) dne 12. května 2010 — Sophie Jeanjean v. Landsbanki Luxembourg SA, v likvidaci

(Věc C-236/10)

(2010/C 209/29)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour de cassation

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: Sophie Jeanjean

Odpůrkyně: Landsbanki Luxembourg SA, v likvidaci

Předběžné otázky

1) Je třeba články 1, 2 a 3 směrnice Rady 98/59/ES ze dne 20. července 1998 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se hromadného propouštění ([1]) vykládat tak, že se použijí na ukončení obchodní činnosti v důsledku vyhlášení úpadku zaměstnavatele nebo v důsledku soudního rozhodnutí, kterým se nařizuje zrušení a likvidace zaměstnavatele, který je úvěrovou institucí, z důvodu platební neschopnosti na základě čl. 61 odst. 1 písm. a) a b) loi modifiée du 5 avril 1993 relative au secteur financier, když pro takové ukončení obchodní činnosti vnitrostátní zákon stanoví okamžité skončení pracovního poměru?

2) Je třeba v případě kladné odpovědi na tuto otázku články 1, 2 a 3 směrnice 98/59/ES vykládat tak, že na správce konkursní podstaty nebo likvidátora je nutno nahlížet stejně jako na zaměstnavatele, který zamýšlel hromadné propouštění a je schopný uskutečnit za tímto účelem jednání uvedená v článcích 2 a 3 směrnice a propouštění provést (věc C 323/08, body 39, 40 a 41) ([2])?

([1]) Úř. věst. L 225, s. 16.

([2]) Rozsudek ze dne 10. prosince 2009, Rodríguez Mayor a další, dosud nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour de cassation (Lucembursko) dne 12. května 2010 — Miguel Remy v. Landsbanki Luxembourg SA, v likvidaci

(Věc C-237/10)

(2010/C 209/30)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour de cassation

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Miguel Remy

Odpůrkyně: Landsbanki Luxembourg SA, v likvidaci

Předběžné otázky

1) Je třeba články 1, 2 a 3 směrnice Rady 98/59/ES ze dne 20. července 1998 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se hromadného propouštění ([1]) vykládat tak, že se použijí na ukončení obchodní činnosti v důsledku vyhlášení úpadku zaměstnavatele nebo v důsledku soudního rozhodnutí, kterým se nařizuje zrušení a likvidace zaměstnavatele, který je úvěrovou institucí, z důvodu platební neschopnosti na základě čl. 61 odst. 1 písm. a) a b) loi modifiée du 5 avril 1993 relative au secteur financier, když pro takové ukončení obchodní činnosti vnitrostátní zákon stanoví okamžité skončení pracovního poměru?

2) Je třeba v případě kladné odpovědi na tuto otázku články 1, 2 a 3 směrnice 98/59/ES vykládat tak, že na správce konkursní podstaty nebo likvidátora je nutno nahlížet stejně jako na zaměstnavatele, který zamýšlel hromadné propouštění a je schopný uskutečnit za tímto účelem jednání uvedená v článcích 2 a 3 směrnice a propouštění provést (věc C 323/08, body 39, 40 a 41) ([2])?

([1]) Úř. věst. L 225, s. 16.
([2]) Rozsudek ze dne 10. prosince 2009, Rodríguez Mayor a další, dosud nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour de cassation (Lucembursko) dne 12. května 2010 — Volker Schneider v. Landsbanki Luxembourg SA, v likvidaci

(Věc C-238/10)

(2010/C 209/31)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour de cassation

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Volker Schneider

Odpůrkyně: Landsbanki Luxembourg SA, v likvidaci

Předběžné otázky

1) Je třeba články 1, 2 a 3 směrnice Rady 98/59/ES ze dne 20. července 1998 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se hromadného propouštění ([1]) vykládat tak, že se použijí na ukončení obchodní činnosti v důsledku vyhlášení úpadku zaměstnavatele nebo v důsledku soudního rozhodnutí, kterým se nařizuje zrušení a likvidace zaměstnavatele, který je úvěrovou institucí, z důvodu platební neschopnosti na základě čl. 61 odst. 1 písm. a) a b) loi modifiée du 5 avril 1993 relative au secteur financier, když pro takové ukončení obchodní činnosti vnitrostátní zákon stanoví okamžité skončení pracovního poměru?

2) Je třeba v případě kladné odpovědi na tuto otázku články 1, 2 a 3 směrnice 98/59/ES vykládat tak, že na správce konkursní podstaty nebo likvidátora je nutno nahlížet stejně jako na zaměstnavatele, který zamýšlel hromadné propouštění a je schopný uskutečnit za tímto účelem jednání uvedená v článcích 2 a 3 směrnice a propouštění provést (věc C 323/08, body 39, 40 a 41) ([2])?

([1]) Úř. věst. L 225, s. 16.
([2]) Rozsudek ze dne 10. prosince 2009, Rodríguez Mayor a další, dosud nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour de cassation (Lucembursko) dne 12. května 2010 — Xuan-Mai Tran v. Landsbanki Luxembourg SA, v likvidaci

(Věc C-239/10)

(2010/C 209/32)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour de cassation

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: Xuan-Mai Tran

Odpůrkyně: Landsbanki Luxembourg SA, v likvidaci

Předběžné otázky

1) Je třeba články 1, 2 a 3 směrnice Rady 98/59/ES ze dne 20. července 1998 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se hromadného propouštění ([1]) vykládat tak, že se použijí na ukončení obchodní činnosti v důsledku vyhlášení úpadku zaměstnavatele nebo v důsledku soudního rozhodnutí, kterým se nařizuje zrušení a likvidace zaměstnavatele, který je úvěrovou institucí, z důvodu platební neschopnosti na základě čl. 61 odst. 1 písm. a) a b) loi modifiée du 5 avril 1993 relative au secteur financier, když pro takové ukončení obchodní činnosti vnitrostátní zákon stanoví okamžité skončení pracovního poměru?

2) Je třeba v případě kladné odpovědi na tuto otázku články 1, 2 a 3 směrnice 98/59/ES vykládat tak, že na správce konkursní podstaty nebo likvidátora je nutno nahlížet stejně jako na zaměstnavatele, který zamýšlel hromadné propouštění a je schopný uskutečnit za tímto účelem jednání uvedená v článcích 2 a 3 směrnice a propouštění provést (věc C 323/08, body 39, 40 a 41) ([2])?

([1]) Úř. věst. L 225, s. 16.

([2]) Rozsudek ze dne 10. prosince 2009, Rodríguez Mayor a další, dosud nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza (Itálie) dne 17. května 2010 — ENEL Produzione SpA v. Autorità per l'energia elettrica e il gas

(Věc C-242/10)

(2010/C 209/33)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale (Sezione Terza)

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: ENEL Produzione SpA

Žalovaná: Autorità per l'energia elettrica e il gas

Předběžná otázka

Brání články 23, 43, 49 a 56 Smlouvy, jakož i čl. 11 odst. 2 a 6 a článek 24 směrnice 2003/54 vnitrostátnímu předpisu, který, aniž by byl oznámen Evropské komisi, určitým výrobcům elektrické energie, jejichž úloha je za daných okolností zásadní pro uspokojení potřeb poptávky po dispečinkových službách, trvale ukládá předkládat nabídky na energetických burzovních trzích podle programů heteronomně stanovených provozovatelem sítě a podle kterého si odměňování u těchto nabídek svobodně nestanoví výrobce, ale je vázáno na parametry, které nejsou stanoveny „průhlednými, nediskriminačními a tržními postupy"?

Žaloba podaná dne 18. května 2010 — Evropská komise v. Italská republika

(Věc C-243/10)

(2010/C 209/34)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: D. Grespan a B. Stromsky, zmocněnci)

Žalovaná: Italská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Italská republika tím, že ve stanovené lhůtě nepřijala veškerá opatření nezbytná pro zrušení režimu státních podpor prohlášeného za protiprávní a neslučitelný s vnitřním trhem rozhodnutím Komise 2008/854/ES ze dne 2. července 2008 o režimu podpory „Regionální zákon č. 9 z roku 1998 — zneužití podpory N 272/98" C 1/04 (ex NN 158/03 a CP 15/2003) [oznámeno dne 4. července 2010 pod číslem K(2008) 2997], (Úř. věst. L 302, 13.11.2008, s. 9-18), nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 2, 3 a 4 uvedeného rozhodnutí a SFEU;

— uložit Italské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

1) Rozhodnutí 2008/854 prohlašuje za neslučitelný režim podpor vyplývající ze správního rozhodnutí (*deliberazione*) regionu Sardinie č. 33/6 ze dne 27. července 2000 ve spojení s článkem 2 regionálního zákona č. 9 ze dne 11. března 1998, v rozsahu, v němž povoluje poskytnutí podpor, které nemají žádný motivační účinek. V důsledku toho nařizuje navrácení podpor poskytnutých na základě uvedeného režimu (viz články 2 až 4).

2) Intenzivní výměna korespondence mezi italskými orgány a Komisí v návaznosti na oznámení rozhodnutí 2008/854 svědčí o tom, že téměř dva roky po přijetí uvedeného rozhodnutí italské orgány stále ještě nezískaly zpět protiprávní a neslučitelné podpory poskytnuté na základě uvedeného režimu, ani úroky. Je tedy zjevné, že přijaté vnitrostátní postupy neumožnily „*okamžité a skutečné*" navrácení; Itálie tudíž nesplnila povinnosti vyplývající z článků 2 a 3 rozhodnutí 2008/854.

3) Krom toho se jeví, že italské orgány neposkytly žádné požadované informace ve lhůtě stanovené v čl. 4 odst. 1 rozhodnutí 2008/854. Je tedy třeba dojít k závěru, že Itálie nesplnila článek 4 rozhodnutí.

Kasační opravný prostředek podaný dne 18. května 2010 společností Zhejiang Aokang Shoes Co., Ltd proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 4. března 2010 ve věci T-407/06, Zhejiang Aokang Shoes Co., Ltd v. Rada Evropské unie

(Věc C-247/10 P)

(2010/C 209/35)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Zhejiang Aokang Shoes Co., Ltd (zástupce: M. Sánchez Rydelski, Rechtsanwalt)

Další účastníci řízení: Wenzhou Taima Shoes Co., Ltd, Rada Evropské unie, Evropská komise, Evropská konfederace obuvnického průmyslu (Confédération européenne de l'industrie de la chaussure — CEC), BA.LA. di Lanciotti Vittorio & C. Sas, Calzaturificio Elisabet Srl, Calzaturificio Iacovelli di Iacovelli Giuseppe & C. Snc, Calzaturificio Leopamy Srl, Calzaturificio Lunella Srl, Calzaturificio Mia Shoe Snc di Gattafoni Carlo & C., Calzaturificio Primitempi di Monaldi Geri, Calzaturificio R. G. di Rossi & Galiè Srl, Calz. S. G. di Seghetta Giampiero e Sergio Snc, Carim Srl, Florens Shoes SpA, Gattafoni Shoe Snc di Gattafoni Giampaolo & C., Grif Srl, Missouri Srl, New Swing Srl, Podosan Medical Shoes di Cirilli Michela, Viviane Sas

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

— zrušit rozsudek Tribunálu ze dne 4. března 2010 ve věci T-407/06;

— prohlásit za neplatné nařízení Rady (ES) č. 1472/2006 ([1]) o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu některé obuvi z usně pocházející z Čínské lidové republiky a Vietnamu v rozsahu, v němž se toto nařízení týká účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek; a

— uložit Radě Evropské unie náhradu nákladů řízení vynaložených účastnicí řízení podávající kasační prostředek v tomto řízení, jakož i v řízení před Tribunálem ve věci T-407/06.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Účastnice řízení podávající kasační prostředek tvrdí, že:

Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení, když rozhodl, že Komise byla oprávněna rozhodnout podle čl. 17 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 384/96 ([2]) o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (dále jen „základní nařízení"), že nepřezkoumá a nevyjádří se k nároku uplatňovanému účastnicí řízení podávající

kasační opravný prostředek na zacházení jako s výrobcem působícím v podmínkám tržního hospodářství a na individuální zacházení.

Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení v otázce, zda bylo v souvislosti s prokázaným porušením čl. 20 odst. 5 základního nařízení porušeno právo na obhajobu účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek.

(1) Nařízení Rady (ES) č. 1472/2006 ze dne 5. října 2006 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Čínské lidové republiky a Vietnamu a o konečném výběru uloženého prozatímního cla (Úř. věst. L 275, s. 1).

(2) Úř. věst. L 56, s. 1; Zvl. vyd. 11/10, s. 45.

Žaloba podaná dne 19. května 2010 — Evropská komise v. Řecká republika

(Věc C-248/10)

(2010/C 209/36)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: Karanasou Apostolopoulou a A. Nijenhuis)

Žalovaná: Řecká republika

Návrhové žádání žalobkyně

— určit, že Řecká republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2007/44/ES (1) ze dne 5. září 2007, kterou se mění směrnice Rady 92/49/EHS a směrnice 2002/83/ES, 2004/39/ES, 2005/68/ES a 2006/48/ES, pokud jde o procesní pravidla a hodnotící kritéria pro obezřetnostní posuzování nabývání a zvyšování účastí ve finančním sektoru, nebo v každém případě o nich Komisi neuvědomila, porušila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice;

— uložit Řecké republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta stanovená pro provedení směrnice 2007/44/ES do vnitrostátního práva uplynula dne 21. března 2009.

(1) Úř. věst. L 247 ze dne 21.9.2007, s. 1.

Kasační opravný prostředek podaný dne 18. května 2010 Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co. Ltd proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 4. března 2010 ve věci T-401/06, Brosmann Footwear (HK) Co. Ltd v. Rada Evropské unie

(Věc C-249/10 P)

(2010/C 209/37)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co. Ltd (zástupci: L. Ruessmann, A. Willems, advokáti)

Další účastnice řízení: Rada Evropské unie, Evropská komise, Evropská konfederace obuvnického průmyslu (CEC)

Návrhová žádání účastnic řízení podávajících kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek navrhují, aby Soudní dvůr:

— zrušil rozsudek Tribunálu ze dne 4. března 2010 v rozsahu, ve kterém Tribunál nezrušil napadené nařízení a ve kterém účastnicím řízení podávajícím kasační opravný prostředek uložil nést náklady řízení před Tribunálem;

— přijal konečné rozhodnutí a zrušil napadené nařízení v celém rozsahu;

— uložil Radě náhradu nákladů řízení o kasačním opravném prostředku a řízení před Tribunálem.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek tvrdí, že Tribunál

tím, že rozhodl, že čl. 2 odst. 7 a čl. 9 odst. 5 základního antidumpingového nařízení ([1]) nezavazují orgány, aby v případech výběru vzorku rozhodly o žádostech o statut podniku působícího v tržním hospodářství (dále jen „MET“) a o individuální zacházení („IT“), dopustil se nesprávného právního posouzení;

tím, že nerozhodl, že orgány porušily čl. 2 odst. 7 písm. c) základního antidumpingového nařízení, když ve lhůtě tří měsíců od zahájení šetření nerozhodly o žádostech o MET a o IT čínských vyvážejících výrobců, dopustil se nesprávného právního posouzení;

tím, že nerozhodl, že orgány porušily čl. 2 odst. 7 písm. c) základního antidumpingového nařízení, když ve lhůtě tří měsíců od zahájení šetření neinformovaly čínské vyvážející výrobce nezařazené do vzorku o posouzení jejich žádostí o MET a o IT, dopustil se nesprávného právního posouzení;

tím, že nerozhodl, že orgány neposkytly spolupráci při šetření, a tudíž, že toto výrobní odvětví Společenství nesplnilo požadavek uložený v čl. 4 odst.1 ve spojení s čl. 5 odst. 4 základního antidumpingového nařízení, což vedlo k nesprávnému posouzení újmy a příčinné souvislosti ve smyslu článku 3 základního antidumpingového nařízení, dopustil se nesprávného právního posouzení;

tím, že rozhodl, že čl. 6 odst. 1 základního antidumpingového nařízení orgánům nezakazuje, aby před zahájením šetření sbíraly informace za účelem výběru vzorku, dopustil se nesprávného právního posouzení;

podpůrně, tím, že nerozhodl, že orgány neporušily čl. 6 odst. 9 základního antidumpingového nařízení, když překročily lhůtu patnácti měsíců pro uzavření antidumpingového šetření, dopustil se nesprávného právního posouzení;

ve svém popisu právních účinků různých informací na analýzu újmy podle článku 3 základního antidumpingového nařízení dopustil se nesprávného právního posouzení;

tím, že nerozhodl, že orgány nesplnily svou povinnost pečlivě a nestranně zkoumat všechny relevantní aspekty antidumpingového šetření, dopustil se nesprávného právního posouzení;

ve svém popisu právních účinků některých informací na povinnost odůvodnění příslušející orgánu, který provádí šetření, dopustil se nesprávného právního posouzení;

tím, že nerozhodl, že instituce porušily článek 3 základního antidumpingového nařízení, neboť neposoudily dopad na výrobní odvětví Společenství způsobený jinými faktory než dotčenými dovozy, dopustil se nesprávného právního posouzení.

([1]) Nařízení Rady (ES) č. 384/96 ze dne 22. prosince 1995 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. L 56, s. 1; Zvl. vyd. 11/10, s. 45).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale di Roma (Itálie) dne 23. března 2010 — trestní řízení proti Alessandru Sacchim

(Věc C-255/10)

(2010/C 209/38)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale di Roma

Účastníci původního řízení

Alessandro Sacchi

Předběžné otázky

1) Jak je třeba vykládat články 43 a 49 Smlouvy o ES s ohledem na svobodu usazování a volný pohyb služeb v oblasti sázek na sportovní události a s přihlédnutím k zásadě účinné soudní ochrany, aby bylo možno určit, zda uvedená ustanovení Smlouvy povolují vnitrostátní právní úpravu, která stanoví monopolní postavení státu a systém koncesí a povolení, jenž v rámci určeného počtu koncesí stanoví: a) existenci obecné tendence ochrany držitelů koncesí udělených v předchozím období na základě postupu, který protiprávně vyloučil část subjektů; b) existenci předpisů skutečně zaručujících zachování obchodních

pozic získaných na základě postupu, který protiprávně vyloučil část subjektů (jako například zákaz pro nové koncesionáře umisťovat své kanceláře pod hranici určité vzdálenosti od již existujících kanceláří); c) případy zániku koncesí a propadnutí vysokých kaucí, mezi něž zahrnuje případ, kdy koncesionář přímo či nepřímo provozuje přeshraniční herní činnosti obdobné těm, které jsou předmětem koncese?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Court of Appeal (Civil Division) (England & Wales) dne 26. května 2010 — Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs v. The Rank Group PLC

(Věc C-259/10)

(2010/C 209/39)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Court of Appeal (Civil Division) (England & Wales)

Účastníci původního řízení

Žalobce: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Žalovaná: The Rank Group PLC

Předběžné otázky

1) Dochází-li k rozdílnému zacházení z hlediska DPH:

   i) mezi dodávkami, které jsou totožné z pohledu spotřebitelů nebo

   ii) mezi podobnými dodávkami, které splňují stejné potřeby spotřebitelů, stačí to samo o sobě ke konstatování porušení zásady daňové neutrality nebo je relevantní vzít v úvahu (a pokud ano, jak)

      a) regulatorní a hospodářský kontext;

      b) zda mezi totožnými službami existuje hospodářská soutěž nebo případně, zda existuje mezi dotčenými podobnými službami; a

      c) zda rozdílné zacházení z hlediska DPH způsobilo narušení hospodářské soutěže?

2) Je plátce daně, jehož dodávky podle vnitrostátního práva podléhají DPH (z důvodu výkonu diskreční pravomoci členským státem na základě čl. 13 části B písm. f) šesté směrnice), oprávněn žádat vrácení DPH odvedené z těchto dodávek z důvodu porušení zásady daňové neutrality vyplývajícího ze zacházení s jinými dodávkami z hlediska DPH („srovnatelné dodávky"), pokud –

   a) podle vnitrostátního práva srovnatelné dodávky podléhají DPH, ale

   b) daňový orgán členského státu v praxi považuje srovnatelné dodávky za osvobozené od DPH?

3) Je-li odpověď na otázku 2 kladná, jaké jednání odpovídá relevantní praxi, a zvláště:

   a) je nutné, aby daňový orgán učinil jasné a jednoznačné prohlášení, že srovnatelné dodávky budou považovány za osvobozené od DPH;

   b) je relevantní, že v okamžiku vydání prohlášení daňovým orgánem byl tento orgán neúplně a nesprávně seznámen se skutkovými okolnostmi relevantními pro správné zacházení se srovnatelnými dodávkami z hlediska DPH a

   c) je relevantní, že DPH nebyla odvedena plátcem daně nebo vymáhána daňovým orgánem, pokud jde o srovnatelné dodávky, ale že daňový orgán následně podal žalobu na zaplacení této DPH při respektování obvyklých promlčecích lhůt podle vnitrostátního práva?

4) Je-li rozdílné daňové zacházení výsledkem konsistentní praxe vnitrostátních daňových orgánů založené na obecně přijatém chápání skutečného významu vnitrostátních právních předpisů, je z hlediska existence porušení zásady daňové neutrality rozhodné, zda:

   i) daňové orgány následně změnily svou praxi;

ii) vnitrostátní soud následně rozhodl, že pozměněná praxe odpovídá správnému významu vnitrostátních právních předpisů;

iii) členský stát není oprávněn na základě zásad vnitrostátního nebo evropského práva, včetně legitimního očekávání, ztráty žalobního nároku, právní jistoty a zákazu zpětné účinnosti, nebo na základě promlčecí lhůty vybrat DPH z dodávek, které byly předtím považovány za osvobozené od daně?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná The Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Spojené království) dne 26. května 2010 — Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs v. The Rank Group PLC

(Věc C-260/10)

(2010/C 209/40)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

The Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Spojené království)

Účastníci původního řízení

Žalobce: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Žalovaná: The Rank Group PLC

Předběžné otázky

1) Pokud členský stát při výkonu diskreční pravomoci podle čl. 13 části B písm. f) šesté směrnice o DPH ([1]) podroboval DPH určité druhy přístrojů používané ke hraní hazardních her („hrací přístroje části III"), zatímco ponechal další takové přístroje (které zahrnovaly terminály pro kurzovní sázení, dále jen „TKS") osvobozené od daně a pokud se tvrdí, že tímto členský stát porušil zásadu daňové neutrality: je i) určující nebo ii) relevantní při srovnávání hracích přístrojů části III a TKS, že

a) TKS nabízely činnosti, které se podle vnitrostátního práva považovaly za „sázení" (nebo činnosti, které byl relevantní orgán dozoru ochoten považovat pro účely výkonu svých regulačních pravomocí za „sázení" podle vnitrostátního práva) a

b) hrací přístroje části III nabízely činnosti, které byly podle vnitrostátního práva odlišně klasifikovány, konkrétně jako „hraní"

a že hraní a sázení podléhaly podle práva tohoto členského státu týkajícího se kontroly a regulace hazardních her různým regulačním režimům? Pokud tomu tak je, k jakým rozdílům mezi dotčenými regulačními režimy má vnitrostátní soud přihlížet?

2) Při určení, zda zásada daňové neutrality vyžaduje, aby se s oběma druhy přístrojů uvedenými v otázce 1 (TKS a hracími přístroji části III) zacházelo z daňového hlediska stejně, jakou úroveň abstrakce by měl vnitrostátní soud zvolit při určení, zda jsou výrobky podobné? Konkrétně, v jaké rozsahu je relevantní zohlednit následující skutečnosti:

a) podobnosti a rozdíly v povolených maximálních sázkách a výhrách mezi TKS a hracími přístroji části III;

b) že TKS mohly být umístěny pouze v určitých typech prostorů, ve kterých bylo povoleno sázení, které byly odlišné od prostorů, v nichž bylo povoleno hraní hazardních her, a které také podléhaly odlišným regulačním omezením, než tyto posledně uvedené prostory (ačkoli TKS a maximálně dva hrací přístroje části III mohly být společně umístěny v prostorách, ve kterých bylo povoleno sázení);

c) skutečnost, že naděje na výhru na TKS byla přímo spojená s uveřejněnými pevně stanovenými výherními kurzy, zatímco šance na výhru na hracím přístroji se mohla v některých případech lišit v závislosti na určitém zařízení, které zajišťovalo určité procento návratnosti provozovateli a hráči;

d) podobnosti a rozdíly ve formátech dostupných na TKS a hracích přístrojích části III;

e) podobnosti a rozdíly mezi TKS a hracími přístroji části III, pokud jde o možnost ovlivňování hry;

f) zda výše uvedené skutečnosti byly buď známé většině hráčů na přístrojích nebo byly jimi považovány za relevantní nebo nedůležité;

g) zda je rozdílné zacházení z hlediska DPH možné odůvodnit jakoukoli z výše uvedených skutečností?

3) V situaci, kdy členský stát při výkonu své diskreční pravomoci podle čl. 13 části B písm. f) šesté směrnice o DPH osvobozoval od DPH hraní hazardních her, ale podroboval DPH stanovenou třídu přístrojů používaných pro hraní hazardních her:

a) může se tento členský stát v zásadě bránit odvoláním na výkon řádné péče vůči konstatování, že porušil zásadu daňové neutrality; a

b) pokud je odpověď na otázku a) kladná, jaké faktory jsou relevantní pro určení, zda je členský stát oprávněn bránit se tímto způsobem?

([1]) Šestá směrnice Rady ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně. Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumunsko) dne 28. května 2010 — Trestní řízení proti Gheorghe Kitovi

(Věc C-264/10)

(2010/C 209/41)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Înalta Curte de Casație și Justiție

Účastníci původního řízení

Gheorghe Kita

Předběžná otázka

Musí být čl. 5 bod 3 rámcového rozhodnutí Rady č. 2002/584/SVV ([1]) ze dne 13. června 2002 vykládán v tom smyslu, že k navrácení (přemístění) odsouzeného, který byl dříve předán na základě evropského zatýkacího rozkazu pro účely trestního stíhání, do státu, jehož je dotčená osoba státním příslušníkem, dochází automaticky, i když chybí souhlas dotčené osoby, zatímco uvedený souhlas je jednou z podmínek vyžadovaných Evropskou úmluvou o předávání odsouzených osob?

([1]) Rámcové rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy (Úř. věst. L 190, s. 1).

Žaloba podaná dne 2. června 2010 — Evropská komise v. Česká republika

(Věc C-276/10)

(2010/C 209/42)

Jednací jazyk: čeština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: S. Pardo Quintillán, zmocněnec, L. Jelínek, zmocněnec)

Žalovaná: Česká republika

Návrhové žádání žalobkyně

— určit, že nepřijetím veškerých právních a správních předpisů nezbytných k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2006/118/ES ([1]) ze dne 12. prosince 2006 o ochraně podzemních vod před znečištěním a zhoršováním stavu, nebo v každém případě jejich nesdělením Komisi nesplnila Česká republika povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 12 uvedené směrnice;

— uložit České republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro provedení směrnice do vnitrostátního právního řádu uplynula dne 16. ledna 2009.

([1]) Úř. věst. L 372, s. 19

Žaloba podaná dne 3. června 2010 — Evropská komise v. Řecká republika

(Věc C-278/10)

(2010/C 209/43)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: A. Margelis a Iro Dimitriou)

Žalovaná: Řecká republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Řecká republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2008/103/ES ([1]) ze dne 19. listopadu 2008, kterou se mění směrnice 2006/66/ES o bateriích a akumulátorech a odpadních bateriích a akumulátorech, pokud jde o uvádění baterií a akumulátorů na trh, nebo v každém případě o nich Komisi neuvědomila, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 2 této směrnice;

— uložit Řecké republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta stanovená k provedení směrnice 2008/103/ES do vnitrostátního práva uplynula dne 5. ledna 2009.

([1]) Úř. věst. L 327, 5.12.2008, s. 7.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale del Riesame di Verbania (Itálie) dne 4. června 2010 — Trestní řízení proti Matteovi Minesimu

(Věc C-279/10)

(2010/C 209/44)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale del Riesame di Verbania

Účastník původního řízení

Matteo Minesi

Předběžná otázka

Jak je třeba vykládat články 43 a 49 Smlouvy o ES s ohledem na svobodu usazování a volný pohyb služeb v oblasti sázek na sportovní události, aby bylo možno určit, zda uvedená ustanovení Smlouvy povolují vnitrostátní právní úpravu, která stanoví monopolní postavení státu a systém koncesí a povolení, jenž v rámci určeného počtu koncesí stanoví: a) existenci obecné tendence ochrany držitelů koncesí udělených v předchozím období na základě postupu, který protiprávně vyloučil část subjektů; b) existenci předpisů skutečně zaručujících zachování obchodních pozic získaných na základě postupu, který protiprávně vyloučil část subjektů (jako například zákaz pro nové koncesionáře umisťovat své kanceláře pod hranici určité vzdálenosti od již existujících kanceláří); c) případy zániku koncesí a propadnutí vysokých kaucí, mezi něž zahrnuje případ, kdy koncesionář přímo či nepřímo provozuje přeshraniční herní činnosti obdobné těm, které jsou předmětem koncese?

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 9. června 2010 — Éditions Jacob v. Komise

(Věc T-237/05) ([1])

(„Přístup k dokumentům orgánů — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Dokumenty týkající se řízení o spojování podniků — Nařízení (ES) č. 4064/89 — Nařízení (ES) č. 139/2004 — Nařízení (ES) č. 802/2004 — Odepření přístupu — Výjimka týkající se ochrany vyšetřování a auditu — Výjimka týkající se ochrany obchodních zájmů — Výjimka týkající se ochrany rozhodovacího procesu — Výjimka týkající se ochrany právního poradenství“)

(2010/C 209/45)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Éditions Odile Jacob SAS (Paříž, Francie) (zástupci: původně W. van Weert a O. Fréget, poté O. Fréget, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: X. Lewis, P. Costa de Oliveira a O. Beynet, zmocněnci)

Vedlejší účastnice řízení podporující žalovanou: Lagardère SCA (zástupci: původně A. Winckler, S. Sorinas Jimeno a I. Girgenson, poté A. Winckler, F. de Bure a J. B. Pinçon, advokáti)

Předmět

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise ze dne 7. dubna 2005, kterým byla částečně zamítnuta žádost žalobkyně ohledně získání přístupu k některým dokumentům týkajícím se řízení o spojování podniků (věc COMP/M.2978 — Lagardère/Natexis/VUP).

Výrok

1) *Již není důvodné rozhodovat o legalitě rozhodnutí Komise Evropských společenství D(2005) 3286 ze dne 7. dubna 2005 v rozsahu, v němž jím byl odepřen přístup, úplný i částečný, k dokumentům uvedeným v bodě 1 písm. a) až c) a v bodě 2 písm. h) a j) tohoto rozsudku.*

2) *Rozhodnutí D(2005) 3286 se zrušuje v rozsahu, v němž jím byl odepřen úplný přístup k dokumentům uvedeným v bodě 1 písm. d), e), g) a h) a v bodě 2 písm. b) až d), f), g) a i), s výjimkou stanoviska právní služby Komise uvedeného v bodě 1 písm. g) tohoto rozsudku.*

3) *Rozhodnutí D(2005) 3286 se zrušuje v rozsahu, v němž jím byl odepřen částečný přístup k dokumentům uvedeným v bodě 1 písm. d), e), g) a h) a v bodě 2 písm. b) až d), f), g) a i) tohoto rozsudku.*

4) *Ve zbývající části se žaloba zamítá.*

5) *Komise ponese vlastní náklady řízení, jakož i devět desetin nákladů řízení vynaložených ze strany Éditions Odile Jacob SAS.*

6) *Lagardère SCA ponese vlastní náklady řízení.*

([1]) Úř. věst. C 205, 20.8.2005.

Rozsudek Tribunálu ze dne 15. června 2010 — Mediaset v. Komise

(Věc T-177/07) ([1])

(„Státní podpory — Telekomunikace — Příspěvky na nákup digitálních dekodérů — Rozhodnutí prohlašující podporu za neslučitelnou se společným trhem a nařizující její navrácení — Pojem státní podpory — Vyloučení dekodérů, které umožňují přijímání televizních programů vysílaných prostřednictvím satelitu — Výhoda — Selektivní povaha — Narušení hospodářské soutěže — Povinnost uvést odůvodnění“)

(2010/C 209/46)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Mediaset SpA (Milán, Itálie) (zástupci: K. Adamantopoulos, G. Rossi, E. Petritsi a A. Nucara, advokáti, D. O'Keeffe, solicitor a P. Boyle, solicitor)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: B. Martenczuk, G. Conte a E. Righini, zmocněnci)

Vedlejší účastnice řízení podporující žalovanou: Sky Italia Srl (Řím, Itálie) (zástupci: původně F. E. González Díaz a D. Gerard, poté F. E. González Díaz, advokáti)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise 2007/374/ES ze dne 24. ledna 2007 ve věci státní podpory č. C 52/2005 (ex NN 88/2005, ex CP 101/2004), kterou Italská republika poskytla ve formě příspěvku na nákup digitálních dekodérů (Úř. věst. L 147, s. 1).

Výrok rozsudku

1) *Žaloba se zamítá.*

2) *Mediaset SpA ponese vlastní náklady řízení a ukládá se jí rovněž náhrada nákladů řízení Evropské komise a Sky Italia Srl.*

([1]) Úř. věst. C 170, 21.7.2007.

Rozsudek Tribunálu ze dne 17. června 2010 — Centre d'étude et de valorisation des algues SA (CEVA) v. Evropská komise

(Spojené věci T-428/07 a T-455/07) ([1])

(„Rozhodčí doložka — Smlouvy uzavřené v rámci zvláštního programu výzkumu, technologického rozvoje a demonstrace v oblasti „Kvalita života a řízení živých zdrojů (1998-2002)“ — Projekty Seahealth a Biopal — Oznámení o dluhu — Návrhy na zrušení — Rekvalifikace žalob — Přípustnost — Zásada kontradiktornosti a práva na obhajobu — Navrácení všech finančních příspěvků vyplacených Evropskou unií — Závažné finanční nesrovnalosti“)

(2010/C 209/47)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Centre d'étude et de valorisation des algues SA (CEVA) (Pleubian, Francie) (zástupce: J.-M. Peyrical, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: původně L. Escobar Guerrero a W. Roels, poté W. Roels, zmocněnci, ve spolupráci s E. Bouttierem, advokát)

Předmět věci

Návrh směřující ke zrušení ve věci T-428/07 oznámení o dluhu č. 3240908670 ze dne 20. září 2007, týkající se projektu Seahealth a ve věci T-455/07 oznámení o dluhu č. 3240909271 ze dne 4. října 2007 týkající se smlouvy Biopal, jakož i k uložení Komisi, aby tato oznámení o dluhu vrátila ve prospěch CEVA.

Výrok rozsudku

1) *Žaloby se zamítají.*

2) *Každý účastník řízení ponese polovinu vlastních nákladů řízení a polovinu nákladů druhého účastníka řízení.*

([1]) Úř. věst. C 22, 26.1.2008.

Rozsudek Tribunálu ze dne 15. června 2010 — Actega Terra v. OHIM (TERRAEFFEKT matt & gloss)

(Věc T-118/08) ([1])

(„Ochranná známka Společenství — Přihláška slovní ochranné známky Společenství TERRAEFFEKT matt & gloss — Absolutní důvod pro zamítnutí — Popisný charakter — Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 40/94 (nyní čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009)“)

(2010/C 209/48)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Actega Terra GmbH (Lehrte, Německo) (zástupce: A. Andorfer-Erhard, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: S. Schäffner, zmocněnec)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 7. ledna 2008 (věc R 1467/2007-1) týkajícímu se přihlášky slovního označení „TERRAEFFEKT matt & gloss“ jako ochranné známky Společenství.

Výrok

1) *Žaloba se zamítá.*

2) *Společnosti Actega Terra GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.*

([1]) Úř. věst. C 107, 26.4.2008.

Rozsudek Tribunálu ze dne 22. června 2010 — Shenzhen Taiden v. OHIM — Bosch Security Systems (Komunikační zařízení)

(Věc T-153/08) ([1])

(„(Průmyslový) vzor Společenství — Řízení o prohlášení neplatnosti — Zapsaný (průmyslový) vzor Společenství představující komunikační zařízení — Starší mezinárodní (průmyslový) vzor — Důvod neplatnosti — Nedostatek individuální povahy — Neexistence odlišného celkového dojmu — Informovaný uživatel — Stupeň volnosti původce — Důkaz o zpřístupnění staršího (průmyslového) vzoru veřejnosti — Článek 4 odst. 1, čl. 6 odst. 1 písm. b) a odst. 2, čl. 7 odst. 1 a čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 6/2002“)

(2010/C 209/49)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Shenzhen Taiden Industrial Co. Ltd (Shenzhen, Guangdong, Čína) (zástupce: M. Hartmann a M. Helmer, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (zástupce: A. Folliard-Monguiral, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Bosch Security Systems BV (Eindhoven, Nizozemsko) (zástupci: C. Gielen, M. Bom a B. van Hunnik, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí třetího odvolacího senátu OHIM ze dne 11. února 2008 (věc R 1437/2006-3) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi Bosch Security Systems BV a Shenzhen Taiden Industrial Co. Ltd.

Výrok

1) *Žaloba se zamítá.*

2) *Společnosti Shenzhen Taiden Industrial Co. Ltd se ukládá náhrada nákladů řízení, včetně nezbytných nákladů řízení vzniklých společnosti Bosch Security Systems BV v souvislosti s řízením před odvolacím senátem Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM).*

([1]) Úř. věst. C 158, 21.6.2008.

Rozsudek Tribunálu ze dne 22. června 2010 — Montero Padilla v. OHIM — Padilla Requena (JOSE PADILLA)

(Věc T-255/08) ([1])

(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství JOSE PADILLA — Starší ochranné známky a označení JOSE PADILLA — Relativní důvody pro zamítnutí — Neexistence všeobecně známé ochranné známky ve smyslu článku 6 bis Pařížské úmluvy a ochranné známky s dobrým jménem — Článek 8 odst. 2 písm. c) a čl. 8 odst. 5 nařízení (ES) č. 40/94 (nyní čl. 8 odst. 2 písm. c) a čl. 8 odst. 5 nařízení (ES) č. 207/2009) — Neexistence staršího označení užívaného v obchodním styku — Článek 8 odst. 4 nařízení č. 40/94 (nyní čl. 8 odst. 4 nařízení č. 207/2009)“)

(2010/C 209/50)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Eugenia Montero Padilla (Madrid, Španělsko) (zástupci: původně G. Aguillaume Gandasegui a P. Linde Puelles, poté A. Salerno a M. Di Stefano, advokáty)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: J.F. Crespo Carrillo, zmocněnec)

Další účastník řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastník před Tribunálem: José María Padilla Requena (Santa Eulalia, Španělsko) (zástupci: J.F. Gallego Jiménez a J. R. Gil Cantons, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 1. března 2008 (věc R 516/2007-2) týkajícímu se námitkového řízení mezi Eugenií Montero Padilla a Josém María Padilla Requenou.

Výrok

1) *Žaloba se zamítá.*

2) *Eugenie Montero Padilla ponese vlastní náklady řízení a ukládá se jí rovněž náhrada nákladů Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) a Josého María Padilla Requeny.*

([1]) Úř. věst. C 209, 15.8.2008.

Rozsudek Tribunálu ze dne 10. června 2010 — Atlas Transport v. OHIM — Hartmann (ATLAS TRANSPORT)

(Věc T-482/08) ([1])

(„Ochranná známka Společenství — Řízení o zrušení — Slovní ochranná známka ATLAS TRANSPORT — Skutečné užívání ochranné známky — Článek 15 a čl. 50 odst. 1 nařízení (ES) č. 40/94 (nyní článek 15 a čl. 51 odst. 1 nařízení (ES) č. 207/2009)“)

(2010/C 209/51)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Atlas Transport GmbH (Düsseldorf, Německo) (zástupci: U. Hildebrandt, K. Schmidt-Hern a B. Weichhaus, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupci: G. Schneider a S. Schäffner, zmocněnci)

Další účastník řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastník před Tribunálem: Alfred Hartmann (Leer, Německo) (zástupce: C. Drews, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 9. září 2008 (věc R 1858/2007-4) týkajícímu se řízení o zrušení mezi Alfred Hartmann a Atlas Transport GmbH.

Výrok

1) *Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 9. září 2008 (věc R 1858/2007-4) se zrušuje.*

2) *OHIM ponese vlastní náklady řízení a ukládá se mu náhrada nákladů vynaložených Atlas Transport GmbH.*

3) *Alfred Hartmann ponese vlastní náklady řízení.*

([1]) Úř. věst. C 32, 7.2.2009.

Rozsudek Tribunálu ze dne 16. června 2010 — Kureha v. OHIM — Sanofi-Aventis (KREMEZIN)

(Věc T-487/08) ([1])

(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství KREMEZIN — Starší mezinárodní slovní ochranná známka KRENOSIN — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Podobnost označení — Podobnost výrobků — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 (nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009) — Důkaz existence starší ochranné známky — Lhůty — Pravidla 19 a 20 nařízení (ES) č. 2868/95 — Důkaz skutečného užívání starší ochranné známky — Článek 43 odst. 2 a 3 nařízení (ES) č. 40/94 (nyní čl. 42 odst. 2 a 3 nařízení č. 207/2009)“)

(2010/C 209/52)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Kureha Corp. (Tokyo, Japonsko) (zástupci: W. von der Osten-Sacken a O. Sude, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (zástupce: J. Crespo Carrillo, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Sanofi-Aventis SA (Paříž, Francie) (zástupce: R. Gilbey, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 15. září 2008 (věc R 1631/2007-4) týkajícímu se námitkového řízení mezi Sanofi-Aventis SA a Kureha Corp.

Výrok

1) *Žaloba se zamítá.*

2) *Kureha Corp. ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Úřadem pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM).*

3) *Sanofi-Aventis SA ponese vlastní náklady řízení.*

([1]) Úř. věst. C 19, 24.1.2009.

Rozsudek Tribunálu ze dne 22. června 2010 — CM Capital Markets v. OHIM — Carbon Capital Markets (CARBON CAPITAL MARKETS Emissions Compliance Solutions & Carbon finance)

(Věc T-490/08) ([1])

(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství CARBON CAPITAL MARKETS Emissions Compliance Solutions & Carbon finance — Starší obrazová ochranná známka Společenství CM Capital Markets a starší národní obrazová ochranná známka CM Capital Markets — Relativní důvod pro zamítnutí — Neexistence nebezpečí záměny — Neexistence podobnosti označení — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 (nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009)“)

(2010/C 209/53)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: CM Capital Markets Holding, SA (Madrid, Španělsko) (zástupci: T. Villate Consonni a J. Calderón Chavero, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: J. F. Crespo Carrillo, zmocněnec)

Další účastník řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastník před Tribunálem: Carbon Capital Markets Ltd (Oxford, Spojené království) (zástupce: E. Hardcastle, solicitor)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 3. září 2008 (věc R 16/2008-1) týkajícímu se námitkového řízení mezi CM Capital Markets Holding, SA a Carbon Capital Markets Ltd.

Výrok

1) *Žaloba se zamítá.*

2) *Společnosti CM Capital Markets Holding, SA se ukládá náhrada nákladů řízení.*

([1]) Úř. věst. C 6, 10.1.2009.

Rozsudek Tribunálu ze dne 15. června 2010 — X Technology Swiss v. OHIM (Oranžové zbarvení špičky ponožky)

(Věc T-547/08) ([1])

(„Ochranná známka Společenství — Přihláška ochranné známky Společenství — Oranžové zbarvení špičky ponožky — Absolutní důvod pro zamítnutí — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 (nyní čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009)“)

(2010/C 209/54)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: X Technology Swiss (Wollerau, Švýcarsko) (zástupci: A. Hebertz a R. Jung, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupci: C. Jenewein a G. Schneider, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 6. října 2008 (věc R 846/2008-4), týkajícímu se přihlášky označení tvořeného oranžovým zbarvením špičky ponožky jako ochranné známky Společenství

Výrok

1) *Žaloba se zamítá.*

2) *Společnosti X Technology Swiss GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.*

([1]) Úř. věst. C 55, 7.3.2009.

Rozsudek Tribunálu ze dne 18. června 2010 — Lucembursko v. Komise

(Věc T-549/08) ([1])

(„ESF — Pozastavení finanční podpory — Boj proti diskriminaci a nerovnostem v souvislosti s trhem práce — Závažné nedostatky v systémech řízení nebo kontroly, které mohou vést k systémovým nesrovnalostem — Článek 39 odst. 2 písm. c) nařízení (ES) č. 1260/1999 — Legitimní očekávání“)

(2010/C 209/55)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Lucemburské velkovévodství (zástupci: M. Fisch, zmocněnkyně, ve spolupráci s P. Kinschem, advokátem)

Žalovaná: Evropská komise (zástupkyně: A. Steiblytė a B. Conte, zmocněnkyně)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise K(2008) 5383 ze dne 24. září 2008 o pozastavení průběžných plateb z Evropského sociálního fondu (ESF) pro jednotný programový dokument o strukturálních zásazích Společenství pro cíl č. 3 v Lucembursku a rozhodnutí Komise K(2008) 5730 ze dne 6. října 2008 o pozastavení průběžných plateb v rámci programu iniciativy Společenství při boji proti diskriminaci a nerovnostem v souvislosti s trhem práce (EQUAL) v Lucembursku.

Výrok rozsudku

1) *Žaloba se zamítá.*

2) *Lucemburskému velkovévodství se ukládá náhrada nákladů řízení.*

([1]) Úř. věst. C 44, 21.2.2009.

Rozsudek Tribunálu ze dne 22. června 2010 — CM Capital Markets v. OHIM — Carbon Capital Markets (CARBON CAPITAL MARKETS)

(Věc T-563/08) ([1])

(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství CARBON CAPITAL MARKETS — Starší obrazová ochranná známka Společenství CM Capital Markets a starší národní obrazová ochranná známka CM Capital Markets — Relativní důvod pro zamítnutí — Neexistence nebezpečí záměny — Neexistence podobnosti označení — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 (nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009)“)

(2010/C 209/56)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: CM Capital Markets Holding, SA (Madrid, Španělsko) (zástupci: T. Villate Consonni a J. Calderón Chavero, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: J. F. Crespo Carrillo, zmocněnec)

Další účastník řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastník před Tribunálem: Carbon Capital Markets Ltd (Oxford, Spojené království) (zástupce: E. Hardcastle, solicitor)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 26. září 2008 (věc R 15/2008-1) týkajícímu se námitkového řízení mezi CM Capital Markets Holding, SA a Carbon Capital Markets Ltd.

Výrok

1) *Žaloba se zamítá.*

2) *Společnosti CM Capital Markets Holding, SA se ukládá náhrada nákladů řízení.*

([1]) Úř. věst. C 44, 21.2.2009.

Rozsudek Tribunálu ze dne 9. června 2010 — Muñoz Arraiza v. OHIM — Consejo Regulador de la Denominación de Origen Calificada Rioja (RIOJAVINA)

(Věc T-138/09) ([1])

(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství RIOJAVINA — Starší obrazová kolektivní ochranná známka Společenství RIOJA — Relativní důvod pro zamítnutí — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 (nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009)“)

(2010/C 209/57)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobce: Félix Muñoz Arraiza (Logroño, Španělsko) (zástupci: J. Grimau Muñoz a J. Villamor Muguerza, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (zástupce: J. F. Crespo Carrillo, zmocněnec)

Další účastník řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastník řízení před Tribunálem: Consejo Regulador de la Denominación de Origen Calificada Rioja (Logroño) (zástupce: J. I. Martínez De Torre, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 29. ledna 2009 (věc R 721/2008-2), týkajícímu se námitkového řízení mezi Consejo Regulador de la Denominación de Origen Calificada Rioja a Félixem Muñozem Arraizou.

Výrok

1) *Žaloba se zamítá.*

2) *Félixi Muñozovi Arraizovi se ukládá náhrada nákladů řízení.*

([1]) Úř. věst. C 153, 4.7.2009.

Rozsudek Tribunálu ze dne 9. června 2010 — Hoelzer v. OHIM (SAFELOAD)

(Věc T-315/09) ([1])

(„Ochranná známka Spoločenství — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství SAFELOAD — Absolutní důvod zamítnutí — Popisný charakter — Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009“)

(2010/C 209/58)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Oliver Hoelzer (Remscheid, Německo) (zástupci: G. Rother, J. Vogtmeier, P. Mes, C. Graf von der Groeben, J. Bühling, A. Verhauwen, J. M. Künzel, D. Jestaedt a M. Bergermann, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: S. Schäffner, zmocněnec)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 3. června 2009 (věc R 1157/2008-4) týkajícímu se přihlášky obrazové ochranné známky SAFELOAD jako ochranné známky Společenství.

Výrok

1) *Žaloba se zamítá.*

2) *Oliveru Hoelzerovi se ukládá náhrada nákladů řízení.*

([1]) Úř. věst. C 267, 7.11.2009.

Usnesení Tribunálu ze dne 3. června 2010 — Z v. Komise

(Věc T-173/09) ([1])

(„Přístup k dokumentům — Nepřípustnost — Příkaz“)

(2010/C 209/59)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Z (Hannoversch Münden, Německo) (zástupci: C. Grau a N. Jäger, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: A. Bouquet, V. Bottka a R. Sauer, zmocněnci)

Předmět věci

Nařídit Komisi, zaprvé, oznámit žalobci tím, že mu umožní přístup ke spisu v řízení ve věci COMP/39.406 (mořské potrubí) a zejména tím, že mu poskytne kopii rozhodnutí Komise ze dne 28. ledna 2009 o uložení pokuty, zda je jmenovitě uveden v tomto rozhodnutí a v případě, že tomu tak je, uvést souvislosti, ve kterých je jeho jméno uvedeno; zadruhé, odstranit, v rozsahu, který bude upřesněn po udělení přístupu ke spisu, jeho jméno z rozhodnutí Komise ze dne 28. ledna 2009 a zatřetí, neuvádět jeho jméno a zdržet se jakéhokoli odkazu na jeho jméno ve znění rozhodnutí ze dne 28. ledna 2009, které není důvěrné.

Výrok

1) *Žaloba se odmítá jako nepřípustná.*

2) *Z se ukládá náhrada nákladů řízení, včetně nákladů souvisejících s řízením o předběžném opatření.*

([1]) Úř. věst. C 167, 18.7.2009.

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 9. června 2010 — COLT Télécommunications France v. Komise

(Věc T-79/10 R)

(„Předběžné opatření — Státní podpory — Provoz sítě pro elektronickou komunikaci s velmi vysokou přenosovou kapacitou — Náhrada nákladů za veřejnou službu — Rozhodnutí konstatující, že oznámené opatření není podporou — Návrh na odklad vykonatelnosti — Neexistence naléhavosti")

(2010/C 209/60)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: COLT Télécommunications France SAS (Paříž, Francie) (zástupce: M. Debroux, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: B. Stromsky a C. Urraca Caviedes, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na odklad vykonatelnosti rozhodnutí Komise K(2009) 7426 konečné ze dne 30. září 2009, týkajícího se návrhu na přiznání náhrady nákladů za veřejnou službu ve výši 59 milionů eur za vybudování a provoz sítě pro elektronickou komunikaci s velmi vysokou přenosovou kapacitou v departementu Hauts-de-Seine (Francie).

Výrok

1) *Návrh na předběžné opatření se zamítá.*

2) *O nákladech řízení bude rozhodnuto později.*

Žaloba podaná dne 7. dubna 2010 — Samskip Multimodal Container Logistics v. Komise

(Věc T-166/10)

(2010/C 209/61)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Samskip Multimodal Container Logistics BV ('s-Gravenzande, Nizozemsko) (zástupci: K. Platteau, Y. Maasdam a P. Broers, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání žalobce

— zrušit rozhodnutí Komise K(2010) 580 ze dne 27. ledna 2010 o finanční pomoci pro návrhy akcí předložené v roce 2009 ve výběrovém řízení programu Evropské unie pro poskytování finanční pomoci Společenství za účelem zlepšení vlivu systému nákladní dopravy na životní prostředí (Marco Polo II) ([1]) v rozsahu, v němž byl tímto rozhodnutím vybrán návrh č. TREN/B4/SUB/01-2009 MP-II/6, projekt G2G@2XL na financování ve výši 2 190 539 eur,

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby žalobkyně uvádí dva následující žalobní důvody:

Ve svém prvním žalobním důvodu žalobkyně tvrdí, že napadené financování porušuje podmínky financování a požadavky čl. 5 odst. 2 nařízení č. 1692/2006, protože:

— způsobuje nepřijatelné narušení hospodářské soutěže v rozporu se společným zájmem na trhu nákladních spedičních služeb alternativními způsoby dopravy navrženými v projektu G2G@2XL, konkrétně železniční dopravou a krátkou námořní plavbou z Itálie, Švýcarska a Rakouska do Spojeného království, a

— projekt G2G@2XL nezůstane po skončení předepsaného období 36 měsíců životaschopný.

Ve svém druhém žalobním důvodu žalobkyně tvrdí, že napadené financování porušuje článek 1 nařízení č. 1692/2006, jelikož nepřispívá k cílům obecného zájmu stanoveným v programu Marco Polo II. Výsledkem napadeného financování údajně bude pouze změna existujícího multimodálního provozovatele na jiného multimodálního provozovatele, nikoli změna ze silniční dopravy na dopravu železniční. V důsledku toho žádná další silniční nákladní doprava nepřejde na způsoby příznivé pro životní prostředí. Napadené financování proto údajně nepřispěje ke skutečnému snížení mezinárodní silniční dopravy a nezmenší dopravní zácpy, ani nepřispěje ke sledovanému zlepšení vlivu systému nákladní dopravy na životní prostředí (tj. k cílům obecného zájmu stanoveným v programu Marco Polo II, které jsou stanoveny v článku 1 nařízení č. 1692/2006).

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1692/2006 ze dne 24. října 2006, kterým se zavádí druhý program Marco Polo pro poskytování finanční pomoci Společenství za účelem zlepšení vlivu systému nákladní dopravy na životní prostředí (Marco Polo II) a kterým se zrušuje nařízení (ES) č. 1382/2003 (Úř. věst. L 328, s. 1).

Žaloba podaná dne 18. května 2010 — Komise v. EU Research Projects

(Věc T-220/10)

(2010/C 209/62)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: N. Bambara, zmocněnec a C. Erkelens, advokát)

Žalovaná: EU Research Projects Ltd (Hungerford, Spojené království)

Návrhová žádání žalobkyně

— uložit žalované vrátit Komisi částku ve výši 102 039,32 eur a zaplacení úroků z prodlení vypočítaných sazbou 4,80 % od 28. prosince 2006 do data úhrady dlužné částky, a

— uložit žalované náhradu nákladů řízení, včetně nákladů vzniklých Komisi.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise projednávanou žalobou, kterou podala podle článku 272 SFEU, požaduje vrácení částky údajného přeplatku ve prospěch žalované, který činí 102 039,32 eur, a zaplacení úroků vypočítaných sazbou 4,80 % od data splatnosti dluhu, tj. od 28. prosince 2006.

V rámci pátého rámcového programu Evropského společenství v oblasti výzkumu, technologického rozvoje a demonstrace (1998-2002) Komise uzavřela, mimo jiné, se žalovanou „smlouvu na projekty v oblasti průmyslového a technologického rozvoje“ označenou číslem IST-2001-34850. Částka, kterou žalobkyně požaduje podle uvedené smlouvy, odpovídá rozdílu mezi zálohou vyplacenou žalované a celkovými způsobilými náklady, které žalobkyně v souladu s příslušnými ustanoveními smlouvy, a v důsledku žádosti žalované o odstoupení z projektu, jakož i v důsledku jejího nesplnění příslušných smluvních závazků, uznala za způsobilé.

Komise na podporu své žaloby uplatňuje jediný žalobní důvod: tvrdí, že žalovaná porušila své smluvní povinnosti tím, že Komisi nevrátila rozdíl mezi finančním příspěvkem, který měla Komise žalované poskytnout, a celkovou částkou zálohy, kterou již žalovaná obdržela. Finanční příspěvek, který měl být žalované poskytnut, je nižší než celková částka zaplacená žalobkyní formou zálohy. Kromě toho, podle belgického práva, které se použije na tuto smlouvu, platí, že to, co bylo zaplaceno bez důvodu (bezdůvodná platba), může být požadováno zpět. Komise proto tvrdí, že žalovaná je povinna zaplatit dlužnou částku.

Žaloba podaná dne 17. května 2010 — Association Belge des Consommateurs Tests-Achats v. Komise

(Věc T-224/10)

(2010/C 209/63)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Association Belge des Consommateurs Tests-Achats ASBL/Belgische Verbruikersunie Test-Aankoop VZW (Brusel, Belgie) (zástupci: F. Filpo a A. Fratini, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí Komise K(2009) 9059 a K(2009) 8954, obě ze dne 12. listopadu 2009 ve věci COMP/M.5549 — EDF/SEGEBEL, a

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně se touto žalobou domáhá zrušení napadených rozhodnutí na základě článku 263 SFEU v rozsahu, v němž Komise rozhodla, že Belgian Competition Authority (belgický úřad pro hospodářskou soutěž) nepostoupí spojení mezi Electricité de France S.A. a Segebel na základě článku 9 nařízení č. 139/2004 [1] [nařízení (ES) o spojování podniků] a prohlásila spojení za neslučitelné se společným trhem, s výhradou závazků, podle čl. 6 odst. 1 písm. c) nařízení o spojování podniků, aniž by zahájila řízení podle čl. 6 odst. 1 písm. c) nařízení o spojování podniků.

Na podporu svých návrhů předkládá žalobkyně tyto žalobní důvody:

Svým prvním žalobním důvodem žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí není řádně odůvodněno, porušuje čl. 6 odst. 2 nařízení o spojování podniků a je sníženo zjevně nesprávným posouzením v rozsahu, v němž Komise řádně nezohlednila soutěžní vztah mezi spojující se entitou a povinným subjektem GDF Suez.

Svým druhým žalobním důvodem žalobkyně tvrdí, že Komise porušila její procesní právo účastnit se řízení.

Svým třetím žalobním důvodem žalobkyně tvrdí, že Komise neměla přesvědčivé a věrohodné důkazy k tomu, aby dospěla k závěru, že transakce nepovede k vážným pochybám ohledně její slučitelnosti se společným trhem, aniž by zahájila řízení podle čl. 6 odst. 1 písm. c) nařízení o spojování podniků. Krom toho žalobkyně tvrdí, že tato pochybení rovněž mají dopad na rozhodnutí nepostoupit případ Belgian Competition Authority vzhledem k tomu, že Komise neměla k dispozici dostatečné důkazy k prokázání, zda je nejvhodnějším orgánem k rozhodování o oznámené transakci či nikoli.

[1] Nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků (Úř. věst. L 24, s. 1.

Žaloba podaná dne 14. května 2010 — Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej v. Komise

(Věc T-226/10)

(2010/C 209/64)

Jednací jazyk: polština

Účastníci řízení

Žalobce: Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej (Varšava, Polsko) (zástupkyně: H. Gruszecka a D. Pawłowska, advokátky)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání žalobce

— zrušit rozhodnutí Evropské komise ze dne 3. března 2010 ve věci PL/2009/1019: vnitrostátní velkoobchodní trh pro výměnu IP dat (IP-Transit) a ve věci PL/2009/1020: velkoobchodní trh pro výměnu IP dat (IP-Peering) v síti Telekomunikacja Polska S.A.;

— uložit Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce se domáhá zrušení rozhodnutí Evropské komise K(2010) 1234 ze dne 3. března 2010 přijatého podle čl. 7 odst. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES (rámcová směrnice) ([1]), jímž Komise uložila Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej (předseda úřadu pro elektronickou komunikaci), aby vzal zpět návrhy opatření ohledně vnitrostátního velkoobchodního trhu pro výměnu IP dat (IP-Transit) velkoobchodního trhu IP-Peering se sítí Telekomunikacja Polska S.A., které byly oznámeny Komisi dne 27. listopadu 2009 a zaregistrovány pod čísly jednacími PL/2009/1019 a PL/2009/1020.

Na podporu své žaloby se žalobce dovolává tří žalobních důvodů.

V rámci prvního žalobního důvodu žalobce uvádí, že Komise při vydávání napadeného rozhodnutí porušila základní procesní požadavky, mimo jiné zásady řádné správy, účinné spolupráce a mechanismu konsultace stanoveného v článku 7 rámcové směrnice, neboť rozhodnutí učiněné v napadeném rozhodnutí vychází z nesprávného výkladu návrhů opatření předložených žalobcem v oznamovacím postupu, což vedlo k tomu, že Komise provedla nepřesná zjištění skutkového stavu, který zahrnuje předmět oznámeného rozhodnutí. Krom toho Komise porušila základní procesní požadavky tím, že napadené rozhodnutí nedostatečně odůvodnila, neboť schází podrobné a objektivní vylíčení důvodů, ze kterých rozhodla, že oznámené návrhy opatření musí být vzaty zpět.

Jakožto druhý žalobní důvod žalobce uvádí, že se Komise svou domněnkou, že služby IP-Peering a IP-Transit jsou vzájemně zastupitelné, dopustila zjevně nesprávného posouzení. Služby IP-Peering a IP-Transit nejsou vzájemně zastupitelné, neboť se liší ohledně oblasti, jíž se týká podíl datového provozu IP mezi telekomunikačními podniky, metody výpočtu úplaty za poskytnuté služby, definice, definice poskytovatele služby (ISP) a kvality servisu.

Ve třetím důvodu se žalobce dovolává toho, že Komise porušila též čl. 4 odst. 3 SEU a čl. 102 SFEU ve spojení s čl. 7 odst. 4, čl. 8 odst. 2 písm. b) a c), čl. 14 odst. 2, čl. 15 odst. 3 a čl. 16 odst. 4 rámcové směrnice, tím, že zastávala názor, že vnitrostátní velkoobchodní trhy pro výměnu IP dat v Polsku nejsou dva oddělené trhy, a nepřicházejí v úvahu pro regulační zásah *ex ante* a že Telekomunikacja Polska S.A. není významnou tržní silou na obou těchto trzích. Žalobce uvádí, že v souladu s požadavky doporučení ([2]) a pokynů ([3]) provedl analýzu trhu z hlediska odůvodnění regulačního zásahu *ex ante* a bezesporu přezkoumal tři příslušná kritéria. Tento přezkum v plném rozsahu potvrdil, že trhy pro IP-Peering a IP-Transit přicházejí v úvahu pro regulační zásah *ex ante*, protože se vyznačují velkými a trvalými překážkami vstupu na trh, trh v příslušném časovém období nesměřoval k účinné hospodářské soutěži, a uplatňování práva hospodářské soutěže samo o sobě dostatečně neřeší dotčené selhání trhu.

([1]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací (rámcová směrnice) (Úř. věst. L 108, s. 33; Zvl. vyd. 13/29, s. 349).

([2]) Doporučení Komise ze dne 17. prosince 2007 o relevantních trzích produktů a služeb v odvětví elektronických komunikací, které připadají v úvahu pro regulaci ex ante podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací (oznámeno pod číslem K(2007) 5406) (Úř. věst. L 344, s. 65).

([3]) Pokyny Komise ze dne 11. července 2002 k analýze trhu a posuzování významné tržní síly podle předpisového rámce Společenství pro elektronické komunikace a služby (Úř. věst. C 165, s. 6).

Žaloba podaná dne 21. května 2010 — Španělsko v. Komise

(Věc T-230/10)

(2010/C 209/65)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobce: Španělské království (zástupce: M. Muñoz Pérez)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání žalobce

— zrušit rozhodnutí Komise 2010/152/EU ze dne 11. března 2010, kterým se z financování Evropské unie vylučují některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci záruční sekce Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF), v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV);

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tato žaloba směřuje proti dvěma finančním opravám, o nichž rozhodla Komise, a je založena na porušení ustanovení nařízení Rady (ES) č. 2200/96 ze dne 28. října 1996 o společné organizaci trhu s ovocem a zeleninou ([1]), nařízení Komise (ES) č. 1433/2003 ze dne 11. srpna 2003, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 2200/96, pokud jde o provozní fondy, operační programy a finanční podporu ([2]), a nařízení Komise (ES) č. 1432/2003 ze dne 11. srpna 2003, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 2200/96, pokud jde o podmínky uznání organizací producentů a předběžného uznání seskupení producentů ([3]), kterých se dovolává Komise k odůvodnění takových oprav.

Pokud jde o vyloučení nákladů na ekologické nakládání s obaly, Komise vykládá čl. 15 odst. 5 nařízení 2200/96 a přílohu I nařízení 1433/2003 v tom smyslu, že při stanovení paušální částky, na kterou se poskytuje podpora, musí členské státy dodržet pravidlo, že podpora je poskytována pouze na výdaje vynaložené organizacemi producentů a tuto skutečnost je třeba doložit přímým důkazem.

Španělské království se domnívá, že vzhledem k účelu a znění uvedených ustanovení nelze požadovat jednoznačný důkaz toho, že náklady nesla organizace producentů. Krom toho je v každém případě jisté, že organizace producentů nesou náklady na ekologické nakládání s odpady, neboť distributoři na ně přenášejí náklady prostřednictvím nižších cen za jejich produkty.

Pokud jde o nedostatky v systému kontroly při uznání organizace producentů SAT Royal, Komise má za to, že pravidlo, že žádný jednotlivý člen organizace producentů nesmí mít více než 20 % hlasovacích práv, je třeba uplatňovat rovněž na fyzické osoby, které jsou akcionáři subjektů, jež jsou rovněž členy organizace producentů. Španělské království se domnívá, že pravidlo stanovené v čl. 14 odst. 2 nařízení 1432/2003 se vztahuje pouze na ty, kdo jsou členy organizace, aniž by bylo třeba analyzovat, kdo jsou akcionáři subjektů, z nichž je organizace producentů složena.

([1]) Úř. věst. L 297, s. 1; Zvl. vyd. 03/20, s. 55
([2]) Úř. věst. L 203, s. 25; Zvl. vyd. 03/39, s. 431
([3]) Úř. věst. L 203, s. 18; Zvl. vyd. 03/39, s. 424

Žaloba podaná dne 21. května 2010 — Merlin a další v. OHIM — Dusyma (Hry)

(Věc T-231/10)

(2010/C 209/66)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobci: Merlin Handelsgesellschaft mbH (Forchtenberg, Německo), Rolf Krämer (Forchtenberg), BLS Basteln, Lernen, Spielen GmbH (Forchtenberg), Andreas Hohl (Künzelsau, Německo) (zástupce: R. Kramer, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Dusyma Kindergartenbedarf GmbH (Schorndorf, Německo)

Návrhová žádání žalobců

— zrušit rozhodnutí třetího odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 17. března 2010 ve věci R 879/2009-3 a prohlásit průmyslový vzor Společenství č. 526 801-0011 za neplatný;

— podpůrně, zrušit rozhodnutí třetího odvolacího senátu a vrátit věc odvolacímu senátu.

— uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Zapsaný (průmyslový) vzor Společenství, jež je předmětem návrhu na prohlášení neplatnosti: Průmyslový vzor Společenství č. 526 801-0011 pro výrobky „hry (včetně výchovných her)“

Majitelka ochranné známky Společenství: Dusyma Kindergartenbedarf GmbH

Účastníci řízení navrhující prohlášení neplatnosti: Žalobci

Rozhodnutí zrušovacího oddělení: Zamítnutí návrhu na prohlášení neplatnosti.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení článku 3 nařízení Rady (ES) č. 6/2002 ([1]) o (průmyslových) vzorech Společenství, protože odvolací senát nesprávně vyložil pojmy uvedené v tomto článku a nezohlednil, že průmyslový vzor Společenství může mít vzhled části výrobku.

([1]) Nařízení Rady (ES) č. 6/2002 ze dne 12. prosince 2001 o (průmyslových) vzorech Společenství (Úř. věst. L 3, 5.1.2002, s. 1; Zvl. vyd. 13/27, s. 142).

Žaloba podaná dne 21. května 2010 — Timehouse v. OHIM (tvar hodin)

(Věc T-235/10)

(2010/C 209/67)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Timehouse GmbH (Eystrup, Německo) (zástupce: V. Knies, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 11. března 2010 ve věci R 0942/2009-1;

— uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: Trojrozměrná ochranná známka, která představuje hodiny, pro výrobky zařazené do třídy 14.

Rozhodnutí průzkumové referentky: Zamítnutí přihlášky.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání.

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009 ([1]), protože ochranná známka má rozlišovací způsobilost.

([1]) Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, 24.3.2009, s. 1).

Žaloba podaná dne 26. května 2010 — Vuitton Malletier v. OHIM — Friis Group International (vyobrazení zamykacího zařízení)

(Věc T-237/10)

(2010/C 209/68)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Louis Vuitton Malletier SA (Paříž, Francie) (zástupci: P. Roncaglia, G. Lazzeretti, M. Boletto a E. Gavuzzi, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastník řízení před odvolacím senátem: Friis Group International ApS (Kodaň, Dánsko)

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 24. února 2010 ve věci R 1590/2008-1, v rozsahu, v němž prohlásil za neplatnou ochrannou známku Společenství č. 3 693 116 pro výrobky zařazené ve třídách 9, 14 a 18;

— uložit žalovanému náhradu nákladů řízení; a

— uložit dalšímu účastníku řízení před odvolacím senátem náhradu nákladů řízení včetně nákladů, které vznikly žalobkyni v řízení před odvolacím senátem a zrušovacím oddělením, pokud se v daném případě stane vedlejším účastníkem řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Zapsaná ochranná známka Společenství, jež je předmětem návrhu na prohlášení neplatnosti: obrazová ochranná známka představující zamykací zařízení pro výrobky zařazené ve třídách 9, 14, 18 a 25 — přihláška ochranné známky Společenství č. 3 693 116

Majitel ochranné známky Společenství: Žalobkyně

Účastník řízení navrhující prohlášení neplatnosti ochranné známky Společenství: Další účastník řízení před odvolacím senátem

Ochranná známka účastníka řízení navrhujícího prohlášení neplatnosti: Účastník řízení požadující prohlášení neplatnosti vycházel z absolutních důvodů pro zamítnutí zápisu podle čl. 52 odst. 1 písm. a) nařízení Rady (ES) č. 207/2009

Rozhodnutí zrušovacího oddělení: Zamítnutí návrhu na prohlášení neplatnosti ochranné známky Společenství

Rozhodnutí odvolacího senátu: Částečné vyhovění odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Žalobkyně předkládá na podporu své žaloby dva žalobní důvody.

V prvním žalobním důvodu žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí porušuje čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 207/2009, jelikož odvolací senát dospěl k nesprávnému závěru, že ustanovení tohoto článku se použije na spornou ochrannou známku Společenství pro výrobky zařazené ve třídách 9, 14 a 18. Odvolací senát především: i) nesprávně posoudil otázku rozlišovací způsobilosti sporné ochranné známky Společenství, jako by šlo o ochrannou známku spočívající ve tvaru výrobků, které zahrnuje, a ii) nesprávně rozhodl o nedostatečné vnitřní rozlišovací způsobilosti.

Ve svém druhém žalobním důvodu žalobkyně uvádí, že napadené rozhodnutí porušuje čl. 52 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 207/2009, jelikož odvolací senát dospěl k závěru, že ustanovení tohoto článku se v projednávaném případě nepoužije.

Žaloba podaná dne 24. května 2010 — Stephanie Scatizza v. OHIM — Jacinto (HORSE COUTURE)

(Věc T-238/10)

(2010/C 209/69)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Stephanie Scatizza (Lugano, Švýcarsko) (zástupci: P. Perani a P. Pozzi, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastník řízení před odvolacím senátem: Manuel Jacinto, Lda (S. Paio de Oleiros, Portugalsko)

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 5. března 2010 ve věci R 723/2009-2;

— uložit žalovanému náhradu nákladů řízení; a

— v případě, že vstoupí do tohoto řízení jako vedlejší účastník, uložit dalšímu účastníkovi řízení před odvolacím senátem náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: Žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společenství: Obrazová ochranná známka „HORSE COUTURE“ pro výrobky spadající do třídy 18 — Přihláška ochranné známky Společenství č. 6030399

Majitel ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Další účastník řízení před odvolacím senátem

Namítaná ochranná známka nebo označení: Portugalská obrazová ochranná známka „HORSE“ č. 379879 pro výrobky ve třídě 18

Rozhodnutí námitkového oddělení: Částečné vyhovění námitkám

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání.

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 81 odst. 1 písm. b) nařízení Rady č. 207/2009 tím, že odvolací senát měl nesprávně za to, že mezi dotyčnými ochrannými známkami existuje nebezpečí záměny.

Žaloba podaná dne 27. května 2010 — Maďarsko v. Komise

(Věc T-240/10)

(2010/C 209/70)

Jednací jazyk: maďarština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Maďarská republika (zástupci: M. Fehér, K. Szíjjáró, zmocněnci)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí Komise 2010/35/EU ze dne 2. března 2010, kterým se v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/18/ES uvádí na trh produkt z brambor (Solanum tuberosum L. linie EH92-527-1) geneticky modifikovaný za účelem zvýšení obsahu amylopektinové složky ve škrobu [oznámeno pod číslem K(2010) 1193]

— zrušit rozhodnutí Komise 2010/136/EU ze dne 2. března 2010 o povolení uvedení krmiv vyrobených z geneticky modifikovaných brambor EH92-527-1 (BPS-25271-9) na trh a náhodné nebo technicky nevyhnutelné přítomnosti těchto brambor v potravinách a krmivech podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1829/2003 [oznámeno pod číslem K(2010) 1196]

— podpůrně, pro případ zamítnutí návrhu na zrušení rozhodnutí 2010/136/EU, zrušit jeho čl. 2 písm. b) a c);

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně napadá rozhodnutí Komise 2010/135/EU ([1]) a 2010/136/EU ([2]) ze dne 2. března 2010.

Ve svém prvním žalobním důvodu žalobkyně uvádí, že Komise se dopustila zjevně nesprávného posouzení a porušila zásadu obezřetnosti, když povolila uvedení geneticky modifikovaných brambor nazvaných „Amflora“ (dále jen „GM brambory“) na trh, přestože se při posouzení rizik objevily odůvodněné obavy v tom smyslu, že povolení — s ohledem na cíl zajištění vysoké úrovně ochrany zdraví a životního prostředí — může mít škodlivé účinky na zdraví lidí a zvířat a na životní prostředí. Podle názoru žalobkyně je povolení k uvedení na trh založeno na posouzení, které je nepodložené nebo v řadě ohledů vadné, což má dopad na legalitu rozhodnutí Komise.

Pokud jde o zdravotní rizika spojená s dotčenými GM bramborami, žalobkyně tvrdí, že gen s rezistencí vůči antibiotikům v GM bramborách a přenos uvedeného genu z GM rostlin na bakterie představují takové riziko pro zdraví lidí a zvířat a pro životní prostředí, které je s ohledem na požadavek vysoké úrovně ochrany zdraví a životního prostředí nepřípustné, a že přinejmenším existuje vážná vědecká nejistota ohledně těchto rizik, kterou Komise přesvědčivým způsobem nevyvrátila. Žalobkyně z toho vyvozuje, že povolení uvedení na trh porušuje zásadu obezřetnosti a čl. 4 odst. 2 směrnice 2001/18/ES ([3]), který představuje její konkrétní právní vyjádření. Krom toho vědecké stanovisko vydané Evropským úřadem pro bezpečnost potravin (EFSA), které bylo základem rozhodnutí Komise, je v rozporu s posouzením Světové zdravotnické organizace, Světové organizace pro zdraví zvířat a Evropská agentura pro léčivé přípravky.

Podle názoru žalobkyně je posouzení rizik GM brambor pro životní prostředí vadné nebo nedostatečné v těchto ohledech:

— neexistence výzkumů ve volném prostoru ohledně všech biogeografických oblastí Evropské unie;

— neexistence studie dopadů,

— případně kumulovaných dlouhodobých dopadů, na necílové organismy, a dopadů na dynamiku populace druhů a na genetickou diverzitu;

— nedostatečné přezkoumání případných dopadů na zdraví zvířat a možných důsledků pro potravní řetězec.

Ve druhém žalobním důvodu žalobkyně uplatňuje, že Komise porušila nařízení 1829/2003/ES ([4]). V tomto ohledu uvádí, že čl. 2 písm. b) a c) rozhodnutí 2010/136/EU, podle nichž je dovolena náhodná nebo technicky nevyhnutelná přítomnost geneticky modifikovaných organismů v potravinách a krmivech

nepřesahující 0,9 %, je protiprávní, protože pokud jde o povolení, nařízení 1829/2003/ES nestanoví žádné toleranční rozpětí, ani neumožňuje, aby Komise v případě náhodné nebo technicky nevyhnutelné přítomnosti GMO nějaké toleranční rozpětí použila.

(1) Rozhodnutí Komise 2010/35/EU ze dne 2. března 2010, kterým se v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/18/ES uvádí na trh produkt z brambor (Solanum tuberosum L. linie EH92-527-1) geneticky modifikovaný za účelem zvýšení obsahu amylopektinové složky ve škrobu [oznámeno pod číslem K(2010) 1193] (Úř. věst. L 53, s. 11)

(2) Rozhodnutí Komise 2010/136/EU ze dne 2. března 2010 o povolení uvedení krmiv vyrobených z geneticky modifikovaných brambor EH92-527-1 (BPS-25271-9) na trh a náhodné nebo technicky nevyhnutelné přítomnosti těchto brambor v potravinách a krmivech podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1829/2003 [oznámeno pod číslem K(2010) 1196)] (Úř. věst. L 53, s. 15)

(3) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/18/ES ze dne 12. března 2001 o záměrném uvolňování geneticky modifikovaných organismů do životního prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/220/EHS (Úř. věst. L 106, s. 1; Zvl. vyd. 15/06, s. 77)

(4) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1829/2003 ze dne 22. září 2003 o geneticky modifikovaných potravinách a krmivech (Úř. věst. L 268, s. 1; Zvl. vyd. 13/32, s. 432).

Žaloba podaná dne 24. května 2010 — Polsko v. Komise

(Věc T-241/10)

(2010/C 209/71)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Polská republika (zástupce: M. Szpunar, zmocněnec)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí Komise 2010/152/EU ze dne 11. března 2010 [oznámeno pod číslem K(2010) 1317], kterým se z financování Evropské unie vylučují některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci záruční sekce Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF), v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) (1) v rozsahu, v němž jsou v něm z financování Společenství vyloučeny částky ve výši 279 794 442,15 PLN a 25 583 996,81 eur, jež vynaložila platební agentura schválená Polskou republikou;

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

V napadeném rozhodnutí je stanovena finanční oprava chyb v systému evidence a kontroly půdy v letech 2005 a 2006, které mají spočívat v tom, že systém evidence půdy nebyl plně vektorizován, že byly k platbám přijaty nezpůsobilé pozemky, že byl regionech s vysokou mírou chyb (Województwo opolskie) proveden příliš malý počet kontrol na místě a že byla nesprávně uplatněna ustanovení o úmyslném nedodržování předpisů.

Žalobkyně zpochybňuje existenci vytýkaných chyb a vůči napadenému rozhodnutí vznáší následující žalobní důvody.

Zaprvé uplatňuje porušení čl. 7 odst. 4 prvního pododstavce nařízení (ES) č. 1258/1999 (2) a čl. 31 odst. 1 nařízení (ES) č. 1290/2005 (3), jakož i pokynů stanovených v dokumentu VI/5330/97, neboť finanční oprava byla provedena na základě nesprávného zjištění skutkového stavu a nesprávného právního posouzení, třebaže polské orgány vynaložily výdaje v souladu s právem Evropské unie.

Žádná z údajných chyb, které byly důvodem pro finanční opravu, se ve skutečnosti nestala, a výdaje vyloučené napadeným rozhodnutím z financování Evropskou unií byly uskutečněny v souladu s právem Evropské unie.

Systém evidence půdy uplatňovaný v Polsku v letech 2005 až 2006 naprosto beze zbytku odpovídal požadavkům čl. 20 nařízení Rady (ES) č. 1782/2003 (4) a článku 6 nařízení Komise (ES) č. 796/2004 (5); v mnoha ohledech tyto požadavky značně převyšoval a zajišťoval přísnou ochranu finančních zájmů Evropské unie.

Vnitrostátní postupy uplatňované v letech 2005 a 2006 umožňovaly účinně a objektivně zjišťovat, zda žadatel v případě nadhodnocených údajů o výměře ploch pozemků přihlášených k platbám jednal či nejednal úmyslně, přičemž ve sporných případech bylo vyžadováno soudní rozhodnutí a dodržována zásada presumpce neviny.

Uznávání ploch pro platby probíhalo souladu s předpoklady pro způsobilost ploch, neboť podle Aktu o přistoupení je předpokladem způsobilosti plochy její zachování v dobrém stavu pro provozování zemědělských činností (DSZ) ke dni 30. června 2003, zatímco zachování plochy v dobrém stavu pro provozování zemědělských činností a dobrém ekologickém stavu (DZSE) ke dni kontroly nepředstavuje předpoklad pro způsobilost této plochy, nýbrž podmínku, jejíž nesplnění vede ke snížení částky k výplatě.

Počet kontrol na místě provedených v roce 2005 ve Województwo opolskie odpovídal požadavkům článku 26 nařízení (ES) č. 796/2004.

Zadruhé uplatňuje žalobkyně porušení čl. 7 odst. 4 čtvrtého pododstavce nařízení č. 1258/1999 a čl. 31 odst. 2 nařízení č. 1290/2005, porušení pokynů stanovených v dokumentu VI/5330/97, jakož i porušení zásady proporcionality, protože paušální oprava je s ohledem na nebezpečí ztráty pro rozpočet Společenství krajně převýšena.

I kdyby systém kontrol a sankcí stanovený polskými orgány vykazoval určité chyby, čemuž tak není, byly by tyto chyby natolik nepatrné, že by se nebezpečí pro unijní rozpočet vztahovalo na částku mnohem nižší než oprava provedená Komisí v napadeném rozhodnutí. To se týká zejména výše opravy provedené Komisí z toho důvodu, že byl systém evidence půdy údajně nedostatečně vektorizován a v roce 2005 nebylo ve Województwo opolskie provedeno dostatečné množství kontrol.

(1) Úř. věst. L 63, s. 7.
(2) Nařízení Rady (ES) č. 1258/1999 ze dne 17. května 1999 o financování společné zemědělské politiky Úř. věst. L 160, s. 103; Zvl. vyd. 03/25, s. 414.
(3) Nařízení Rady (ES) č. 1290/2005 ze dne 21. června 2005 o financování společné zemědělské politiky Úř. věst. L 209, s. 1.
(4) Nařízení Rady (ES) č. 1782/2003 ze dne 29. září 2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (EHS) č. 2019/93, (ES) č. 1452/2001, (ES) č. 1453/2001, (ES) č. 1454/2001, (ES) č. 1868/94, (ES) č. 1251/1999, (ES) č. 1254/1999, (ES) č. 1673/2000, (EHS) č. 2358/71 a (ES) č. 2529/2001 (Úř. věst. L 270, s. 1; Zvl. vyd. 03/40, s. 269).
(5) Nařízení Komise (ES) č. 796/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro podmíněnost, odlišení a integrovaný administrativní a kontrolní systém podle nařízení Rady (ES) č. 1782/2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce (Úř. věst. L 141, s. 18; Zvl. vyd. 03/44, s. 243).

Žaloba podaná dne 28. května 2010 — medi v. OHIM — Deutsche Medi Präventions (deutschemedi.de)

(Věc T-247/10)

(2010/C 209/72)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: medi GmbH & Co. KG (Bayreuth, Německo) (zástupci: D. Terheggen, H. Lindner a T. Kiputh, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Deutsche Medi Präventions GmbH (Düsseldorf, Německo)

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 16. března 2010 ve věci R 1366/2008-4,

— zamítnout v plném rozsahu přihlášku ochranné známky Společenství EM 5 089 099,

— uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: Deutsche Medi Präventions GmbH

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „deutschemedi.de“ pro služby zařazené do třídy 35

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Žalobkyně

Namítaná ochranná známka nebo označení: Německá slovní ochranná známka „medi.eu“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 5, 10, 35, 39, 41, 42 a 44; německá slovní ochranná známka „medi welt“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 5, 10, 35, 38, 39, 41, 42, 43 a 44; německá slovní ochranná známka „medi-Verband“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 5, 10, 35, 38, 39, 41, 42, 43 a 44; slovní ochranná známka Společenství „World of medi“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 3, 5, 10, 35, 41 a 42; německá obrazová ochranná známka, která obsahuje slovní prvky „medi Ich fühl mich besser“, pro výrobky a služby zařazené do tříd 5, 10, 35, 38, 39, 41, 42, 43 a 44; obchodní a firemní jméno používané v obchodním styku, který obsahuje slovní prvek „medi“, pro všechny výrobky a služby výše uvedených ochranných známek na území Unie.

Rozhodnutí námitkového oddělení: Vyhovění námitkám

Rozhodnutí odvolacího senátu: Vyhovění odvolání a zamítnutí námitek.

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 nařízení (ES) č. 207/2009 ([1]), jelikož mezi kolidujícími ochrannými známkami existuje nebezpečí záměny a žalobkyně prokázala, že je majitelkou práv na obchodní a firemní jméno, jakož i porušení práva být vyslechnut podle čl. 73 nařízení č. 207/2009.

([1]) Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, 24.3.2009, s. 1).

Žaloba podaná dne 26. května 2010 — Itálie v. Komise a EPSO

(Věc T-248/10)

(2010/C 209/73)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Italská republika (zástupce: P. Gentili, avvocato dello Stato)

Žalovaní: Evropská komise a Evropský úřad pro výběr personálu

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit oznámení o všeobecném výběrovém řízení EPSO/AD/177/10 — Administrátoři (AD 5) zveřejněné v *Úředním věstníku Evropské unie* dne 16. března 2010, č. C 64 A;

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou podobné těm, které byly uplatněny ve věci T-218/09, Itálie v. Komise ([1]).

([1]) Úř. věst. C 180, 1.8.2009, s. 59

Žaloba podaná dne 31. května 2010 — Kitzinger v. OHIM — Mitteldeutscher Rundfunk, Zweites Deutsches Fernsehen (KICO)

(Věc T-249/10)

(2010/C 209/74)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Kitzinger & Co. (GmbH & Co. KG) (Hamburg, Německo) (zástupce: S. Kitzinger, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem: Mitteldeutscher Rundfunk (Anstalt des öffentlichen Rechts) (Lipsko, Německo), Zweites Deutsches Fernsehen (Anstalt des öffentlichen Rechts) (Mainz, Německo)

Návrhová žádání žalobkyně

— pozměnit rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 25. března 2010 ve věci R 1388/2008-4 v tom smyslu, aby bylo zrušeno rozhodnutí námitkového oddělení ze dne 28. července 2008 o námitce č. B 1 133 612 a aby byla námitka zamítnuta;

— podpůrně, zrušit napadené rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 25. března 2010 ve věci R 1388/2008-4;

— uložit Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: Žalobkyně.

Dotčená ochranná známka Společenství: Obrazová ochranná známka v modré a šedé barvě obsahující slovní prvek „KICO“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 16, 36 a 39.

Majitelé ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Mitteldeutscher Rundfunk (Anstalt des öffentlichen Rechts) a Zweites Deutsches Fernsehen (Anstalt des öffentlichen Rechts).

Namítaná ochranná známka nebo označení: Slovní ochranná známka Společenství „KIKA“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 8, 9, 11, 16, 18, 20, 21, 24, 25, 28, 29, 30, 32, 38 a 41 a německá obrazová ochranná známka v černé a bílé barvě obsahující slovní prvek „KIKA“, pro výrobky a služby zařazené do tříd 8, 9, 11, 16, 18, 20, 21, 24, 25, 28, 29, 30, 32, 38, 41 a 42.

Rozhodnutí námitkového oddělení: Vyhovění námitce.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání.

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009 [1], protože mezi kolidujícími ochrannými známkami neexistuje nebezpečí záměny.

[1] Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, 24.3.2009, s. 1).

Žaloba podaná dne 31. května 2010 — KNUT IP Management v. OHIM — Zoologischer Garten Berlin (KNUT — DER EISBÄR)

(Věc T-250/10)

(2010/C 209/75)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: KNUT IP Management Ltd. (Londýn, Anglie) (zástupce: C. Jaeckel, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Zoologischer Garten Berlin AG (Berlín, Německo)

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 17. března 2010 ve věci R 650/2009-1;

— uložit žalovanému náhradu nákladů řízení včetně nákladů řízení před odvolacím senátem.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: Žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „KNUT — DER EISBÄR“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 9, 16, 25, 28 a 41

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Zoologischer Garten Berlin AG

Namítaná ochranná známka nebo označení: německá slovní ochranná známka „KNUD“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 9, 16 a 28; německá slovní ochranná známka „Knut der Eisbär“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 16, 25, 28 a 41; německá slovní ochranná známka „KNUT“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 3, 4, 5, 8, 9, 11, 12, 14, 16, 18, 20, 21, 24, 25, 28, 29, 30, 32, 33, 35, 39, 41, 42 a 43, německá slovní ochranná známka „KNUT“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 16, 18, 21, 25, 28, 35, 41 a 42

Rozhodnutí námitkového oddělení: Námitce bylo částečně vyhověno.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Odvolání bylo vyhověno a námitce bylo vyhověno v plném rozsahu.

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 nařízení (ES) č. 207/2009 [1], jelikož mezi kolidujícími ochrannými známkami neexistuje nebezpečí záměny.

[1] Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, 24.3.2009, s. 1).

Žaloba podaná dne 28. května 2010 — Cross Czech v. Komise

(Věc T-252/10)

(2010/C 209/76)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Cross Czech a.s. (Praha, Česká republika) (zástupce: T. Schollaert, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí Komise č. INFSO-02/FD/GVC/Isc D (2010) 208676 ze dne 12. března 2010; a

— uložit Komisi náhradu nákladů vynaložených žalobkyní.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Svou žalobou se žalobkyně na základě článku 263 SFEU domáhá zrušení rozhodnutí Komise č. INFSO-02/FD/GVC/Isc D (2010) 208676 ze dne 12. března 2010, referenční číslo 09-BA74-006, ve formě dopisu potvrzujícího závěry zprávy o auditu B74-06 týkající se auditu účetních závěrek za období od 1. února 2005 do 30. dubna 2008 pro projekty eMapps.com, CEEC IST NET a TRANSFER EAST, prováděné v rámci 6. rámcového programu EU pro výzkum a technologický rozvoj (2002-2006).

Na podporu svých návrhových žádání žalobkyně uplatňuje tyto žalobní důvody:

Žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí představuje porušení Smlouvy nebo jakéhokoli právního předpisu týkajícího se jejího provádění, tím, že:

— je založeno na nesprávném a nedostatečném skutkovém zjištění Komise

— odráží nesprávné použití smluv týkajících se dotyčných projektů, zejména pokud jde o závěr, že žalobkyně tyto smlouvy porušila;

— je založeno na zjevně nesprávném posouzení skutkových okolností týkajících se údajného porušení smluv týkajících se těchto projektů, což vedlo k porušení nezbytných právních norem, a tudíž i k nesprávnému právnímu posouzení;

— je založeno na vadném odůvodnění, a

— představuje porušení procesních práv žalobkyně v řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, a porušení zásady řádné péče.

Usnesení Tribunálu ze dne 7. června 2010 — Bulharsko v. Komise

(Věc T-500/07) ([1])

(2010/C 209/77)

Jednací jazyk: bulharština

Předseda sedmého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

([1]) Úř. věst. C 64, 8.3.2008.

Usnesení Tribunálu ze dne 1. června 2010 — Španělsko v. Komise

(Věc T-65/08) ([1])

(2010/C 209/78)

Jednací jazyk: španělština

Předseda šestého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

([1]) Úř. věst. C 92, 12.4.2008.

SOUD PRO VEŘEJNOU SLUŽBU

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 11. května 2010 — Nanopoulos v. Komise

(Věc F-30/08) [1]

(„Veřejná služba — Úředníci — Pravomoc Soudu pro veřejnou službu — Přípustnost — Akt nepříznivě zasahující do právního postavení — Mimosmluvní odpovědnost — Úniky informací v tisku — Zásada presumpce neviny — Nemajetková ujma — Rozhodnutí o zahájení disciplinárního řízení — Zjevně nesprávné posouzení — Povinnost poskytnout pomoc — Článek 24 služebního řádu“)

(2010/C 209/79)

Jednací jazyk: řečtina

Účastníci řízení

Žalobce: Fotios Nanopoulos (Itzig, Lucembursko) (zástupci: V. Christianos, D. Gouloussis a V. Vlassi, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: původně J. Currall a K. Herrmann, poté J. Currall a K. Herrmann, zmocněnci, ve spolupráci s E. Bourtzalasem a I. Antypasem, advokáti)

Předmět věci

Uložení Komisi zaplatit žalobci částku jako náhradu škody, kterou utrpěl z důvodu porušení svých základních práv škodící jeho cti a dobré pověsti.

Výrok rozsudku

1) *Evropské komisi se ukládá zaplatit F. Nanopoulosovi částku ve výši 90 000 eur.*

2) *Ve zbývající části se žaloba zamítá.*

3) *Evropské komisi se ukládá náhrada veškerých nákladů řízení.*

[1] Úř. věst. C 171, 5.7.2008, s. 50.

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 4. května 2010 — Petrilli v. Komise

(Věc F-100/08) [1]

(„Veřejná služba — Úředníci — Důchody — Pojem „bydliště“ — Trvalé bydliště — Doklady“)

(2010/C 209/80)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Alessandro Petrilli (Grottammare, Itálie) (zástupci: J.-L. Lodomez a J. Lodomez, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: J. Currall a D. Martin, zmocněnci)

Předmět věci

Veřejná služba — Zrušení rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování týkajícího se určení místa trvalého bydliště žalobce.

Výrok rozsudku

1) *Žaloba se zamítá.*

2) *A. Petrilli ponese veškeré náklady řízení.*

[1] Úř. věst. C 55, 7.3.2009, s. 52.

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 12. května 2010 — Peláez Jimeno v. Parlament

(Věc F-13/09) [1]

(„Veřejná služba — Úředníci — Předchozí stížnost — Lhůta pro stížnost — Zpoždění — Důkaz — Bývalý dočasný zaměstnanec — Jmenování úředníkem — Článek 5 odst. 4 přílohy XIII služebního řádu — Rovné zacházení")

(2010/C 209/81)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Peláez Jimeno (Relegem-Asse, Belgie) (zástupce: M. Casado García-Hirschfeld, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament (zástupci: původně C. Burgos a K. Zejdová, poté K. Zejdová a S. Seyr, zmocněnci)

Předmět věci

Zrušení rozhodnutí OOJ o zařazení žalobkyně jakožto úřednice ve zkušební době do nižší platové třídy a nižšího platového stupně, než těch, do nichž byla zařazena jako dočasná zaměstnankyně.

Výrok rozsudku

1) *Žaloba se zamítá.*

2) *Peláez Jimeno se ukládá náhrada nákladů řízení.*

[1] Úř. věst. C 90, 18.4.2009, s. 40.

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 15. června 2010 — Lebedef-Caponi v. Komise

(Věc F-45/09) [1]

(„Veřejná služba — Úředníci — Hodnocení — Posudek o vývoji služebního postupu — Hodnotící období 2007 — Žaloba na neplatnost — Zjevně nesprávné posouzení — Zástupci zaměstnanců — Stanovisko skupiny ad hoc")

(2010/C 209/82)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Lebedef-Caponi (Senningerberg, Lucembursko) (zástupce: F. Frabetti, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: C. Berardis-Kayser a G. Berscheid, zmocněnci)

Předmět věci

Zrušení posudku o vývoji služebního postupu žalobkyně za rok 2007.

Výrok rozsudku

1) *Žaloba se zamítá.*

2) *Žalobkyni se ukládá náhrada nákladů řízení*

[1] Úř. věst. C 153, 4.7.2009, s. 51.

Žaloba podaná dne 19. května 2010 — Lebedef v. Komise

(Věc F-33/10)

(2010/C 209/83)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Giorgio Lebedef (Senningerberg, Lucembursko) (zástupce: F. Frabetti, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Předmět a popis sporu

Zrušení posudku o vývoji služebního postupu žalobce pro období od 1. ledna 2005 do 31. prosince 2005, jak byl vyhotoven po jeho zrušení Soudem pro veřejnou službu v jeho rozsudku ve věci F-36/07.

Návrhová žádání žalobce

— zrušení posudku o vývoji služebního postupu (PVSP) žalobce pro období od 1. ledna 2005 do 31. prosince 2005, jak byl vyhotoven po jeho zrušení Soudem pro veřejnou službu rozsudkem ze dne 7. května 2008 ve věci F-36/07, Lebedef v. Komise;

— uložit Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 26. května 2010 — Adriaansen v. EIB

(Věc F-35/10)

(2010/C 209/84)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Mary Lucie Adriaansen (Lucemburk, Lucembursko) (zástupce: A.-M. Schmit, advokát)

Žalovaná: Evropská investiční banka

Předmět a popis sporu

Zrušení rozhodnutí EIB, kterým se zamítá poskytnout žalobkyni informace o výši nároku jejího bývalého manžela na důchod.

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí EIB ze dne 18. března 2010;

— uložit EIB náhradu nákladů řízení;

— nařídit předběžný výkon rozsudku, který má být vydán, bez ohledu na podání kasačního opravného prostředku a bez nutnosti složit jistotu;

— vyhradit žalobkyni právo uplatňovat jakákoli další práva, vznášet jakékoli další nároky, a předkládat jakékoli žalobní důvody, či žaloby.

Žaloba podaná dne 27. května 2010 — Rapone v. Komise

(Věc F-36/10)

(2010/C 209/85)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Chiara Rapone (Řím, Itálie) (zástupce: A. Rapone, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Předmět a popis sporu

Zrušení rozhodnutí EPSO, kterým byla odmítnuta registrace přihlášky žalobkyně k účasti v otevřeném výběrovém řízení EPSO/AD/177/10-LAW.

Návrhové žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí, kterým byla omítnuta registrace nové přihlášky žalobkyně k účasti v otevřeném výběrovém řízení EPSO/AD/177/10-LAW, přičemž toto omítnutí bylo potvrzeno oznámením EPSO ze dne 12. dubna 2010;

— uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 31. května 2010 — Vakalis v. Komise

(Věc F-38/10)

(2010/C 209/86)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Ioannis Vakalis (Luvinate, Itálie) (zástupce: S. Pappas, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Předmět a popis sporu

Zrušení rozhodnutí Úřadu pro správu a vyplácení individuálních nároků, jímž se stanovuje důchod žalobce v rámci jeho převodu do systému Unie.

Návrhová žádání žalobce

— konstatovat, že rozhodnutí Komise č. 60/2004 ze dne 28. dubna 2004 je neplatné;

— zrušit rozhodnutí PMO-4/TP D(2009)/434514716;

— zrušit rozhodnutí, kterým se zamítá stížnost;

— uložit Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 7. června 2010 — Lebedef v. Komise

(Věc F-40/10)

(2010/C 209/87)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Giorgio Lebedef (Senningerberg, Lucembursko) (zástupce: F. Frabetti, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Předmět a popis sporu

Zrušení rozhodnutí Komise, kterým se konstatuje, že žalobce neoprávněně překročil svůj nárok na dovolenou za kalendářní rok 2009 o 5,5 dne.

Návrhová žádání žalobce

— zrušit rozhodnutí ze dne 11. srpna 2009, kterým generální ředitel Eurostatu nařídil svému oddělení pro řízení lidských zdrojů, aby oznámilo příslušným oddělením Úřadu pro správu a vyplácení individuálních nároků skutečnost, že žalobce překročil svůj nárok na dovolenou za kalendářní rok 2009 o 5,5 dne, za tím účelem, aby mu za toto období nebyl přiznán plat;

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 7. června 2010 — Bermejo Garde v. EHSV

(Věc F-41/10)

(2010/C 209/88)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Moises Bermejo Garde (Brusel, Belgie) (zástupce: L. Levi, advokát)

Žalovaný: Evropský hospodářský a sociální výbor

Předmět a popis sporu

Zrušení několika rozhodnutí týkajících se ukončení výkonu funkcí žalobce jako vedoucího oddělení právní služby s okamžitou účinností, jeho přeřazení k ředitelství pro logistiku a odmítnutí jeho formální žádosti o pomoc, jakož i návrhu na náhradu škody.

Návrhová žádání žalobce

— zrušit rozhodnutí předsedy EHSV č. 88/10 A ze dne 3. března 2010, kterým byla zamítnuta žádost žalobce ze dne 7. prosince 2009 a rozhodnuto o jeho přeřazení do nové služby;

— zrušit dodatek k rozhodnutí č. 88/10 ze dne 25. března 2010;

— zrušit rozhodnutí č. 133/10 A ze dne 24. března 2010, kterým byl s okamžitou účinností ukončen výkon funkcí žalobce jako vedoucího oddělení právní služby, a od 6. dubna 2010 přeřazen jako vedoucí oddělení do jiného odboru;

— zrušit rozhodnutí předsedy EHSV č. 184/10 A ze dne 13. dubna 2010 o přeřazení žalobce k ředitelství pro logistiku s účinností od 6. dubna 2010;

— přiznat náhradu škody;

— uložit EHSV náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 3. června 2010 — Skareby v. Komise

(Věc F-42/10)

(2010/C 209/89)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Carina Skareby (Leuven, Belgie) (zástupci: S. Rodrigues a C. Bernard-Glanz, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Předmět a popis sporu

Zrušení rozhodnutí Komise zamítajícího tvrzení žalobkyně týkající se toho, že byla během let strávených v regionalizovaném zastoupení Komise v Kirgizstánu obětí psychologického týrání.

Návrhové žádání žalobce/žalobkyně/žalobců/žalobkyň

— uložit Komisi, aby předložila zprávu IDOC společně s příslušnými důkazy,

— zrušit rozhodnutí Komise ze dne 23. července 2009 a v nezbytném rozsahu i rozhodnutí o zamítnutí stížnosti,

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 4. června 2010 — Cerafogli v. ECB

(Věc F-43/10)

(2010/C 209/90)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Maria-Concetta Cerafogli (Frankfurt nad Mohanem, Německo) (zástupci: L. Levi a M. Vandenbussche, advokáti)

Žalovaná: Evropská centrální banka

Předmět a popis sporu

Zrušení rozhodnutí Evropské centrální banky, kterým byly zamítnuty stížnosti žalobkyně týkající se diskriminace a útoků na její důstojnost ze strany jejího vedení a návrh na náhradu škody.

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí Evropské centrální banky ze dne 24. listopadu 2009, kterým byly zamítnuty stížnosti žalobkyně týkající se diskriminace a útoků na její důstojnost ze strany jejího vedení, a pokud je to nezbytné, zrušit rozhodnutí ze dne 24. března 2010 o zamítnutí zvláštního odvolání;

— v důsledku toho vyhovět návrhům žalobkyně, tak jak byly uvedeny v žádosti o interní správní přezkum, konkrétně:

  — zastavit všechny formy diskriminace a psychického obtěžování vůči M-C. Cerafogli, a to jak prostřednictvím verbálních výroků, tak i prostřednictvím přidělování práce a pracovních opatření;

  — obdržet písemný dokument, ve kterém pan G. bere zpět své urážlivé výroky a výhružky;

— v každém případě nahradit vzniklou morální újmu a hmotnou škodu;

— uložit ECB náhradu všech nákladů řízení;

— uložit ECB poskytnout celou zprávu o interním správním přezkumu spolu se všemi přílohami a zápisy. Krom toho uložit ECB poskytnout veškeré podklady o komunikaci mezi prošetřovacím výborem a výkonnou radou a prezidentem ECB;

— předvolat paní L., bývalou sociální poradkyni žalobkyně, jako svědka.

Žaloba podaná dne 11. června 2010 — Lebedef v. Komise

(Věc F-44/10)

(2010/C 209/91)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Giorgio Lebedef (Senningerberg, Lucembursko) (zástupce: F. Frabetti, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Předmět a popis sporu

Zrušení rozhodnutí Komise, kterým se zamítá žádost žalobce o získání povolení pobývat mimo místo zaměstnání během pracovního volna z důvodu nemoci.

Návrhové žádání žalobce

— Zrušení rozhodnutí ze dne 13. srpna 2009, kterým se zamítá žádost podaná žalobcem k získání povolení pobývat mimo místo zaměstnání během pracovního volna z důvodu nemoci ode dne 3. srpna do 3. září 2009 a zejména v období ode dne 13. do 30. srpna 2009;

— Přiznat žalobci satisfakci ve výši odměny za 5 dnů, která se vypočítá na základě dvacetiny jeho měsíční odměny za den, za který bude satisfakce poskytována;

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Usnesení Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 15. června 2010 — Petrilli v. Komise

(Věc F-51/09) ([1])

(2010/C 209/92)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda druhého senátu rozhodl v důsledku smírného řešení o vyškrtnutí věci.

([1]) Úř. věst. C 205, 29.8.2009, s. 48.

Usnesení Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 5. května 2010 — Nikolchov v. Komise

(Věc F-70/09) ([1])

(2010/C 209/93)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda druhého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci v důsledku smírného urovnání.

([1]) Úř. věst. C 244, 10.10.2009, s. 16.

Usnesení Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 5. května 2010 — Nikolchov v. Komise

(Věc F-94/09) ([1])

(2010/C 209/94)

Jednací jazyk: francouzština

V důsledku smírného urovnání sporu rozhodl předseda druhého senátu o vyškrtnutí věci.

([1]) Úř. věst. C 11, 16.1.2010, s. 42.

2010/C 209/82 Věc F-45/09: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 15. června 2010 — Lebedef-Caponi v. Komise („Veřejná služba — Úředníci — Hodnocení — Posudek o vývoji služebního postupu — Hodnotící období 2007 — Žaloba na neplatnost — Zjevně nesprávné posouzení — Zástupci zaměstnanců — Stanovisko skupiny ad hoc“) 53

2010/C 209/83 Věc F-33/10: Žaloba podaná dne 19. května 2010 — Lebedef v. Komise 53

2010/C 209/84 Věc F-35/10: Žaloba podaná dne 26. května 2010 — Adriaansen v. EIB 54

2010/C 209/85 Věc F-36/10: Žaloba podaná dne 27. května 2010 — Rapone v. Komise 54

2010/C 209/86 Věc F-38/10: Žaloba podaná dne 31. května 2010 — Vakalis v. Komise 54

2010/C 209/87 Věc F-40/10: Žaloba podaná dne 7. června 2010 — Lebedef v. Komise 55

2010/C 209/88 Věc F-41/10: Žaloba podaná dne 7. června 2010 — Bermejo Garde v. EHSV 55

2010/C 209/89 Věc F-42/10: Žaloba podaná dne 3. června 2010 — Skareby v. Komise 55

2010/C 209/90 Věc F-43/10: Žaloba podaná dne 4. června 2010 — Cerafogli v. ECB 56

2010/C 209/91 Věc F-44/10: Žaloba podaná dne 11. června 2010 — Lebedef v. Komise 56

2010/C 209/92 Věc F-51/09: Usnesení Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 15. června 2010 — Petrilli v. Komise 57

2010/C 209/93 Věc F-70/09: Usnesení Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 5. května 2010 — Nikolchov v. Komise 57

2010/C 209/94 Věc F-94/09: Usnesení Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 5. května 2010 — Nikolchov v. Komise 57

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2010 (bez DPH, včetně poštovného za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 100 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční CD-ROM	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	770 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční CD-ROM (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	400 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), CD-ROM, 2 vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	300 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepisovat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném CD-ROM.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Nosiče CD-ROM budou během roku 2010 nahrazeny nosiči DVD.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (http://eur-lex.europa.eu) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: http://europa.eu

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS